

EL G-8 A L'AQUILA PÀGINA 18

La decisió de Berlusconi de traslladar el G8 -del 4 al 9 de juliol- de l'illa de Sardenya -on estava previst que se celebrés inicialment- a L'Aquila s'ha de llegir en clau nacional com una estratègia per passar de la tragèdia a un procés de legitimació.

'QUALITAT' PERIODÍSTICA PÀGINA 21

S'ha de reconèixer que, cada cop que Matthew Booth -l'únic jugador blanc de la selecció sud-africana- toca la pilota, impressiona. Llavors, tot l'estadi esclata: "boooooooo". Realment, allà passa alguna cosa.

NOUVELLE VAGUE PÀGINES 22

Enguany es compleix mig segle del sorgiment de l'onada de cineastes francesos que van esmicolar els tòpics del cinema europeu. L'anomenada *nouvelle vague* va ser un model de cinema francès de qualitat, rodat en estudi i en decorat.

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

d N145

1 de juliol de 2009

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

El cop d'estat a Hondures desferma la persecució d'activistes socials

RODA EL MÓN · PÀGINA 19

Milers de persones desafien el toc de queda i s'enfronten a l'exèrcit

SOM LO QUE SEMBREM

La manifestació multitudinària del 28 de juny va ser el preludi de l'inici del desdejuní a les portes del Parlament de Catalunya

Vaga de fam per exigir uns aliments saludables

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

Sis activistes contraris als cultius i els aliments transgènics han fet

una vaga de fam durant cinc dies a les portes del Parlament de Catalunya. Amb aquesta acció, han volgut denunciar que el màxim òrgan legis-

latiu català no vulgui debatre la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) referent a la producció agrícola d'espècies modificades genèticament. Més

de 100.000 persones van signar el document per exigir aquest debat a l'hemicicle, però CIU, PP i PSC han bloquejat el seu tràmit.

Inditex amenaça de deslocalitzar els tallers xinesos de Mataró

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 12

La macrooperació policial que va clausurar 72 tallers tèxtils de Mataró ara fa dues setmanes amenaça d'afectar greument aquest sector empresarial. Les grans multinacionals han amenaçat els tallers que no entreguen les comandes amb la deslocalització de la producció al Marroc.

Recollida de signatures per aconseguir la dimissió de Samaranch

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 9

L'Audiència Nacional jutjarà Núria Pórtulas el 13 de juliol

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 16

L'activista anarquista de Girona Núria Pórtulas serà jutjada el proper 13 de juliol a l'Audiència espanyola. Els Mossos la van detenir sota acusacions sense cap fonament provatori.

Universitats d'estiu, educació alternativa

DE DALT A BAIX · PÀGINES 3 A 5

L'educació és molt més que l'escola. Hi ha un sector educatiu

que resisteix amb uns criteris formatius propis, autosuficients i alternatius. Són, per exemple, les escoles i les universitats d'estiu.

Roquetes, centre d'arts urbanes

EXPRESSIONS · PÀGINA 22

Un ampli ventall de propostes van protagonit-

zar la cinquena edició de la Fira d'Arts de Carrer del barri barceloní de Roquetes el 27 de juny.

. EDITORIAL

Sembles ILP's i el joc de la democràcia

Més de cent mil persones han signat a favor de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) que ha presentat la plataforma Som lo que Sembrem davant el Parlament de Catalunya per aturar la implantació dels transgènics a casa nostra. I, tot i que signifiquen més del doble de les signatures necessàries per tirar endavant aquesta proposta de llei, sembla ser que el veto del PSC, CIU i PP farà que ni tan sols sigui debatuda al Parlament i que l'opinió de totes aquestes persones no es tingui en cap mena de consideració. Sense cap intenció de menystenir ni infravalorar l'enorme feina desenvolupada per aquesta plataforma, el cas ens porta -si més no- a reflexionar sobre la utilitat d'intentar participar en el joc democràtic. Sembla que, un cop més, queda clar que la democràcia no serà la via que ens portarà a la societat que volem. I és que, en això, la llei tampoc enganya. Si mirem la regulació de les ILP i a pesar que aquesta

lleï afirmi que vol que "l'impuls de l'activitat legislativa pugui recaure també en els ciutadans", al mateix temps deixa ben clar que "els propòsits no tenen cap mena de poder decisoris". És per això que ens plantejem si no hauríem d'encaminar els nostres esforços a continuar el treball de carrer -i aconseguir, per seguir amb l'exemple, que les cent mil persones que van signar també es manifestin- i recuperar el nostre poder de paraula fora d'uns òrgans de representativitat que no tenen cap mena d'intenció d'escoltar-nos. Això si tota la feina i el temps que suposa participar de la democràcia no ens prenen l'energia que ens cal per, d'una banda, denunciar i boicotejar les institucions i empreses que -en aquest cas- estan fent de la salut i l'alimentació un gran negoci i, d'una altra, construir les nostres pròpies alternatives. Perquè, de bons projectes -seriosos, possibles i que ja s'estan duent a terme-, no ens falten.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

La Por (1)

Nora Miralles
directa@setmanaridirecta.info

Els Zapatistes diuen que la repressió estatal s'usa per castigar accions polítiques i actua gràcies a la por de la societat, que així es reprimeix a si mateixa en el seu dret a l'exercici de la llibertat. A nosaltres, l'Estat espanyol ens dona motius sobrats per sentir la por. Una por que se'ns instal·la a l'estómac, que ens cala els ossos i ens limita els moviments. Por, per exemple, d'estar dormint i sentir que truquen al timbre, de matinada. Por d'obrir i que siguin ells, de nou. Por que, per entrar-te a casa, tan sols necessitin un paper signat. Por que t'obliguin a amagar la imatge del teu fill pres, que llueixes orgullosa al balcó. Por de veure fotos velles en blanc i negre al tenelotí, mentre el presentador us difama amb cara de consternació. Por que se us empor-

tin, amb el cap amagat sota una jaqueta, esborrant-vos el rostre per sempre. Por de no tornar-vos a veure, lluitadores. Por que us furtin tanta i tanta vida. Por de patir, que us arrenquin del nostre costat, por de no poder dormir, sentint al nostre cos les atrocitats que provoquen en el vostre. Por que us torturin, que us violin, que deixin en vosaltres una petjada perenne. Por de la seva impunitat, de la nostra impotència. Por d'aquest odi tan profund, de sentir créixer aquest anhel de venjança. Por que pugis a un tren qualsevol i et facin desaparèixer, com a en Jon Antza. Por de caure, mentre camines en la lluita, dins les clavegueres putrefactes des d'on es defensen els estats. Por de la seva democràcia dubtosa. Por de la seva guerra bruta. Por d'una justícia que no ens empara, que ens condemna a priori pel que pensem i sentim. Por que t'esguerrin el futur per enganxar

un cartell, per escriure en un diari, per parlar la teva llengua, per defensar la terra on vius. Por d'endinsar-te en la mar del combat, de girar-te i veure que ja ets massa lluny per fer-te enrere. Por de viure entre quatre parets asfixiants, on l'única sortida és una porta tancada per fora. Por d'arribar a casa i saber que algú hi ha entrat. Por de no tenir-ne cap prova i que ningú no et cregui. Por de despenjar el telèfon i no escoltar cap veu. Por de sentir les passes d'algú darrera teu, de notar el seu alè al clatell. Por d'aquell desconegut que t'observa fixament des de la paret de davant del teu portal. Por de mirar per la finestra i veure, sempre, el mateix cotxe aparcat davant de casa. Angoixa de sentir que et controlen, de saber-te constantment vigilada. I de vegades, només de vegades, també alegria. Alegria de saber que els que ens vigilen no són invencibles.

. COM S'HA FET

Aquesta setmana hem tornat a tenir problemes informàtics greus. L'ordinador principal de la redacció, des d'on es maquetava i s'envia a imprimir, s'ha espallat i no l'hem pogut arreglar. Això ja ens va passar l'estiu passat, per això algú ha dit que el problema pot ser la calor. En tot cas, dilluns vam arribar a pensar que la DIRECTA no sortiria aquesta setmana. Al final, ho hem salvat, com sempre, però hem de tornar a repetir la crida a les informàtiques dels moviments socials, a veure si algú ens pot ajudar a posar els ordinadors a punt. Fins la propera!

Aclariment:

Al darrer número del setmanari vam publicar un article sobre la coca a Colòmbia on s'afirmava que la guerrilla mai cobra tribut als camperols que la produeixen, només als distribuïdors. Aquesta afirmació no la podem sostenir, ja que nombroses ONG, entitats de drets humans i exguerrillers de l'M19 afirmen el contrari. És el cas d'Arcoiris -la fundació que porta l'observatori del conflicte-, La minga -que dona suport jurídic i psicosocial a les víctimes de la violència, principalment paramilitar, però també de la guerrilla- o Chocojoven -una ONG que treballa amb joves en una de les zones on el conflicte és més intens.

. EL RACÓ IL-LUSTRAT

FRANCU

Qui Som

REDACCIÓ De dalt a baix Manel Ros Impressions Laia Alsina i Lèlia Becana Així està el pati Jesús Rodríguez i Sergi Picazo Roda el món Laia Gordi Observatori dels mitjans Enric Borràs i Abelló Expressions Gemma Garcia, Roger Palà i Estel Barbè Serra La graella Redacció Barcelona La indirecta Oriol Andrés	COMPAGINACIÓ Roger Costa CORRECCIÓ I EDICIÓ Col·lectiu l'asterisc PUBLICITAT Tània Miró DISTRIBUCIÓ Xavi Camós SUBSCRIPCIONS Laia Bragulat ADMINISTRACIÓ Jordi Raymond DIFUSIÓ Blai Lindström
--	---

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDÀ: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONÈS NORD: barcelonensnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: granollers@setmanaridirecta.info

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
C. Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de la Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografiadirecta@gmail.com
il·lustracio@gmail.com
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra amb finalitats comercials.
- SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.

- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

, de dalt a baix

> Aquesta setmana el Parlament de Catalunya ha aprovat la Llei d'Educació amb el suport de PSC, ERC i CIU i l'oposició d'ICV-EUIA. La futura llei educativa establirà, entre d'altres qüestions, el currículum i programa acadèmic de les milers d'escoles públiques i concertades del Principat. Tot i això, l'Educació és molt més que l'Escola. Un sector educatiu, però, resisteix amb uns criteris formatius propis, autosuficients i alternatius. Són, per exemple, les escoles i universitats d'estiu, sobretot les que surten dels circuits oficials i no depenen de les subvencions, com per exemple la UCE i la UPEC.

PAÏSOS CATALANS · L'OFERTA EDUCATIVA VA DES DE PROPOSTES MÉS INSTITUCIONALS FINS AL CONEIXEMENT LLIURE O EL PACIFISME

Les universitats d'estiu es consoliden com una alternativa a l'educació formal

Sergi Picazo
redaccio@setmanaridirecta.info

Quaranta-quatre anys ençà, un grup de mestres d'esquerres i catalanistes va decidir fundar un escola d'estiu per autofor-se i reciclar els vells manuals, tot desafiant les rígides estructures educatives del franquisme. L'Escola d'Estiu Rosa Sensat, la més veterana de les actuals trobades acadèmiques d'estiu als Països Catalans, avui ja no és una excepció. Les universitats o escoles d'estiu s'han convertit, durant els últims anys, en un fenomen multitudinari, divers i ideològicament plural als Països Catalans. El panorama va des de les més conegudes i institucionals -com la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), que és una de les pioneres, o la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC), sorgida fa cinc anys- fins a les més properes a l'àmbit del coneixement lliure -com la Unillure- o al pacifisme -la Universitat Internacional de la Pau. Aquests punts de trobada formatius són una alternativa real a l'educació formal dins l'aula i durant el curs acadèmic oficial.

Els punts de trobada formatius s'han convertit en un fenomen multitudinari, divers i ideològicament plural als PPCC

La UCE -com sempre, a Prada de Conflent, Catalunya Nord- i la UPEC -a Barcelona- actualment intenten superar el seu suposat enfrontament polític per dedicar-se als objectius fundacionals: l'educació i l'intercanvi. Tot i els currículums acadèmics similars de les dues universitats, la UCE passa per ser el punt de trobada anual del jovent nacionalista i independentista dels Països Catalans, ja que va sorgir ara fa 35 anys arran de les diades que aquell any van fer a Prada de Conflent el Grup Cultural de la Joventut Catalana i el Grup Rossellonès d'Estudis Catalans (GREC). Mentrestant, la UPEC ha estat sempre impulsada -entre d'altres organitzacions- per les fundacions dels partits del govern tripartit de la Generalitat (PSC, ERC i ICV-EUIA) i els sindicats CCOO i UGT. Precisament, el seu naixement, el novembre de 2004, va ser

Teatre de l'oprimit, curs 2008 de la Universitat Lliure

just un any després del triomf electoral i la conformació del govern de l'exsocialista Pasqual Maragall.

Una de les crítiques que reben -tant la UPEC com la UCE- és el fet d'estar massa institucionalitzades i dirigides per consells rectors que no són suficientment plurals. Els polítics catalans, de la socialdemocràcia a la dreta liberal, solen tenir una tribuna mediàtica a l'estiu gràcies a les seves aparicions tant a Prada com a la UPEC. Tot i això, el contingut acadèmic d'ambdues trobades conté una programació d'alt nivell intel·lectual i interessant pels moviments socials catalans. A la UCE, entre els temes centrals del programa, hi ha xerrades sobre els 350 anys del Tractat dels Pirineus, el Pla Bolonya, els cinquanta anys de la fundació d'ETA, la Revolució Cubana o un homenatge a la Nova Cançó. La UPEC, sota el lema *Més enllà de la crisi*, centrarà els debats en la recerca de sortides a la crisi, "especialment per les classes populars", amb ponents com Carlos Taibo (professor de Polítiques a la Universitat Autònoma de Madrid i expert en moviments socials) o Vicenç Navarro (professor de Polítiques a la UPF i expert en Estat del Benestar), entre d'altres.

Educació i solidaritat

L'Escola d'Estiu Rosa Sensat enguany dedicarà les seves classes a analitzar "l'estat de l'educació en una societat complexa", sota el lema *Caos i diversitat: aprendre a pensar*. Pedagogs com Philippe Meirieu, Miquel Àngel Essomba o Claus Jensen o la filòsofa Virginia Ferrer, entre d'altres, estudiaran els reptes actuals de la formació d'educadors davant d'un alumnat d'origen cultural i geogràfic cada cop més divers. Una de les xerrades destacades, per exemple, serà la que tractarà *L'organització dels centres amb o sense democràcia*, a càrrec del sociòleg Pe-

L'Escola d'Estiu Rosa Sensat enguany dedicarà les seves classes a analitzar l'estat de l'educació en una societat complexa

ter Moss, el proper 7 de juliol. A més, d'altres col·lectius socials i ONG han preparat trobades d'autoformació. L'Escola d'Estiu per a la Inclusió Social de la Fundació Ser.gi, que ja va per la seva dinovena edició, està inserida dins de la programació de Girona Intercultural i va dirigida "especialment a la formació de professionals i voluntaris del camp social i educatiu". Amb uns objectius semblants, també destaca la variada programació d'estiu del Centre de Recursos i Educació Contínua, ubicat a Xàtiva (País Valencià).

Continua a la pàgina següent >>

ESCOLES I UNIVERSITATS D'ESTIU ALS PAÏSOS CATALANS

ESCOLA D'ESTIU ROSA SENSAT. www.rosasensat.org
Del 1 al 14 de juliol. ESCOLA D'ESTIU D'ATTAC. www.attac-catalunya.org
Del 29 de juny al 3 de juliol. UNIVERSITAT LLIURE. www.unillure.org
Del passat 15 de juny al 31 de juliol. UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU. www.uce.cat
Del 16 al 25 d'agost. UNIVERSITAT PROGRESSISTA D'ESTIU DE CATALUNYA. www.upec.cat
Del 6 al 10 de juliol. UNIVERSITAT INTERNACIONAL DE LA PAU. www.universitatdelapau.org
Del 16 al 22 de juliol. ESCOLA D'ESTIU PER A LA INCLUSIÓ SOCIAL DE LA FUNDACIÓ SER.GI. www.fundaciosergi.org
Del passat 29 de juny al 7 de juliol. CENTRE DE RECURSOS I EDUCACIÓ CONTÍNUA. www.crec.info. Durant tot l'any
UNIVERSITAT PIRATA. www.sindominio.net/universitatpirata. Actualment, en espera.
UNIVERSITAT COMUNISTA DELS PAÏSOS CATALANS. www.universitat.cat. Durant tot l'any
UNIVERSITAT SOCIAL LLIURE AUTOGESTIONADA (USLA). universitat-social.blogspot.com. Entre el maig i el juny passats

, de dalt a baix

>> Ve de la pàgina anterior

La formació més política

L'Escola d'Estiu d'ATTAC, que va obrir el calendari acadèmic estiuenc el 26 de juny, ha aconseguit -després de vuit edicions- fer-se un forat entre les trobades educatives catalanes. El tema central d'enguany, *Construint alternatives*, gira al voltant de com fer front a una crisi que, segons el seu manifest, "han provocat les mateixes elits que ara segueixen controlant el poder polític i econòmic". L'escola, d'entrada lliure i sense cap subvenció, es va inaugurar amb el polític Sami Nair i es clausurarà el 3 de juliol amb la conferència titulada *Idees per sortir d'una crisi de civilització* del catedràtic de filosofia política de la UPF Francisco Fernández Buey. Entre un i l'altre, també hi participaran com a ponents alguns activistes com Enric Duran -membre de la Xarxa pel Decreixement-, Arcadi Oliveres -president de Justícia i Pau-, José Manuel Gordillo -alcalde de Marinaleda, Sevilla- o Ramon Pasqual -coordinador de COOP57.

La veterana Universitat Internacional de la Pau repassarà l'actualitat política a l'Àsia en la seva 24 edició

La més veterana, la Universitat Internacional de la Pau, que afronta la seva 24 edició, repassarà l'actualitat política a l'Àsia i els "canvis profunds en el nou equilibri mundial" durant la tercera setmana de juliol. Les més de trenta xerrades d'especialistes en qüestions asiàtiques estaran centrades, sobretot, en el polèmic ascens de potències emergents com la Xina o l'Índia. El curs s'inaugura amb una conferència de la periodista i excoresponsal de Televisió Espanyola al sud-est asiàtic Rosa Maria Calaf i, a més, s'ha anunciat la presència de l'activista ecofeminista Vandana Shiva -pendent de confirmar-, el premi Nobel de la Pau Adolfo Pérez Esquivel o l'historiador Sean Golden.

Llibertaris i independentistes

La Universitat Lliure (veure DIRECTA 144) va tornar a engegar el dia 15 de juny amb una sèrie de tallers i curssets d'autoformació que s'allargaran fins a finals de juliol. El barri de Sants de Barcelona acollirà activitats molt diverses com un curs de llengua de signes (4 i 5 de juliol) i un sobre Internet (9 i 10 de juliol) i xerrades, com una titulada *Hermenèutica i l'indefinició dels cossos*. La *Unilluire* -impulsada des de l'Espai Obert, el Centre Social Can Vies, el col·lectiu Negres Tempestes i l'Ateneu Llibertari de Sants- té l'objectiu de "crear espais on el coneixement escapi del pensament únic, l'adoctrinament o

l'homogeneïtzació". Després de les jornades del maig *Cierra los ojos y mira*, la Universitat Lliure va anunciar que es reformularia i es redefiniria per apostar per l'autoaprenentatge -ja té grups sobre disseny i mitjans de comunicació- en paral·lel a les xerrades clàssiques. Els organitzadors ho volen fer així per "trobar noves formes d'intercanviar coneixements" i "donar continuïtat al projecte" més enllà de l'estiu.

La Universitat Comunista dels Països Catalans (UCPC) també disseminarà la seva programació durant tot l'any. Aquesta primavera, s'ha presentat a Girona amb una aposta sense embuts per "la formació política com una eina per l'anàlisi i la transformació de la realitat" i com una eina "al servei de l'esquerra independentista". El seu programa d'estudis aprofundeix en la "formació política" i no acadèmica: molta teoria marxista i tot en clau de Països Catalans. La UCPC, que impulsarà una carrera de quatre anys, s'iniciarà amb un primer "curs introductor i d'homogeneïtzació dels coneixements" dels estudiants i seguirà amb cursos dedicats exclusivament a l'estudi de casos actuals de lluita de classes i antipatriarcal, de defensa dels drets nacionals o de lluites ecologistes.

La força dels ateneus

Seguint l'estela de l'autoformació dels ateneus populars, el mes de març passat, va néixer la Universitat Social Lliure Autogestionada al Baix Llobregat (USLA). El projecte impulsat per l'Ateneu Santfeliuenc, de Sant Feliu de Llobregat, té com a objectiu "recuperar l'ideari educatiu dels orígens de l'entitat adaptant-lo a la realitat actual d'un món global". El projecte neix tota la màxima ateneïsta *Aprendre per canviar el món. Comprendre el món per transformar-lo* i pretén actualitzar la funció educativa dels ateneus originària del segle XIX i el gran apogeu dels anys de la Segó-

La USLA de Sant Feliu pretén actualitzar la fundació educativa originària dels ateneus

na República. Els organitzadors de la USLA creuen que "ara, l'Estat garanteix el dret universal a l'educació i, per tant, associacions com els ateneus ja no han de suplir els poders públics per garantir l'ensenyament entre les classes populars". No obstant això, aquesta proposta reivindica la funció emancipadora de l'educació, no només com a patrimoni de l'escola i de l'Estat. "L'educació és un dret humà que no ha de sotmetre's només a les etapes educatives reglades, sinó que ha de ser permanent al llarg de tota la vida", defensen els nous ateneïstes del Baix Llobregat.

ESTAT ESPANYOL · PROJECTES EDUCATIUS QUE APOSTEN PER L'AUTOFORMACIÓ

Iniciatives a Galícia, Andalusia i Madrid

Assaig de OJIPC a Prada de Conflent per la Universitat Catalana d'Estiu del 2008

S. P. G.
redaccio@setmanaridirecta.info

Més enllà de l'arxireconeuguda i conservadora Universitat Internacional Menéndez Pelayo, l'Estat espanyol compta amb aportacions educatives interessants en l'àmbit més alternatiu. La Universidad Nómada (que també programa activitats a Barcelona), la Universidad Invisibel (Galícia), la UNIA-Arte y pensamiento (Sevilla) o la Universidad Libre Experimental (Màlaga) són algunes de les referències d'universitats informals. En tots aquests projectes, l'aposta per l'autoformació és fonamental per augmentar el grau de llibertat del coneixement i l'aprenentatge fora dels circuits habituals i formals.

Des de l'any 2000, la Universidad Nómada s'ha convertit, segons les seves pròpies paraules, en "un laboratori anticapitalista, antiracista, decolonial i feminista". L'objectiu és la "transmissió teòrica i intel·lectual de les noves forces de treball globals" que han emergit després del cicle de lluites dels moviments

antisistèmics històrics, és a dir, l'explosió de les "noves formes de subjectivitat" i la "constitució de nous subjectes productius" de les actuals societats capitalistes. Per exemple, un dels seus darrers cursos és un sobre *Acció col·lectiva i moviments antisistèmics*, organitzat pel Grup d'Estudis sobre la Globalització i els Moviments Socials.

A Galícia, aquests darrers anys, han sorgit propostes com la de l'Assemblea de Precarials en Formació o la Universidad Invisibel. Aquesta última és -també segons elles mateixes- "un experiment en el camp de la producció institucional i cultural". La Invisibel es defineix com una "xarxa de proliferació", és a dir, un conjunt de propostes múltiples i descentralitzades que tenen la voluntat d'experimentar amb les formes de producció de saber. Actualment, el projecte gal·lec coordina tallers de docència alternativa, intervenció artística, crítica institucional, activisme o experimentació conceptual. La Universidad Invisibel té associades experiències com el Proxecto Derriba, el llibreweb Caosmosis, el Teatro

Resoante i les associacions Ergosfera o Virus Hermenéutico.

Les universitats andaluses també han estat, històricament, un focus de contracultura i llibertat. Un dels projectes destacats actualment seria la Universidad Libre Experimental (ULEX), que va néixer a Màlaga el març de 2007 i l'embrió de la qual és la hiperactiva Casa Invisible,

La Universidad Nómada, la Universidad Invisibel, la UNIA o la Universidad Libre Experimental, entre les propostes

el centre social i cultural de la ciutat, molt actiu en qüestions relacionades amb l'urbanisme i el fenomen migratori. Els impulsors de la ULEX expliquen que la seva finalitat és produir "coneixements anòmals, salvatges, irreverents" en el context dels processos sociopolítics actuals a Andalusia. Admeten, però, que no volen ser un espai "neutre", sinó una eina per produir el que anomenen "sabers-arma" per transformar la realitat que els envolta. La universitat malaguënya organitza tallers, conferències, seminaris, cursos i fins i tot publica llibres amb la col·lecció Cuadernos/Herramienta.

UNIVERSITATS INFORMALS ARREU DEL MÓN

EUROPA:

European Institute for Progressive Cultural Policies, Copenhagen Free University, Manoa Free University, Göteborgs Autonoma Skolas, Université Pirate Francia, Informal University in Foundation, Universidad Tangente, Clajadep/LaHaine, Interflugs

AMÈRICA LLATINA:

Unilibre de Chile, Universidad Nomade (Brasil), Universidad Experimental (Argentina), Universidad de las Madres de la Plaza de Mayo (Argentina)

NORD-AMÈRICA:

Free University of Los Angeles, Toronto Anarchist Free University, Z Institute

ENTREVISTA · IRENE BALAGUER, PRESIDENTA DE L'ASSOCIACIÓ DE MESTRES ROSA SENSAT

“L'escola pública ha de comptar amb una gestió democràtica i participativa”

El dimecres 1 de juliol comença una nova edició de l'Escola d'Estiu Rosa Sensat sota el títol 'Caos i diversitat, educar en una societat complexa'. L'Escola d'Estiu Rosa Sensat és la més antiga de les que se celebren a Catalunya, ja que la seva primera edició va tenir lloc fa 44 anys de forma clandestina en ple franquisme. La DIRECTA ha parlat amb la pedagoga, especialista en educació infantil i presidenta de l'Associació Irene Balaguer, sobre els objectius de l'escola i la situació de l'educació a Catalunya.

Manel Ros
redaccio@setmanaridirecta.info

Explica'ns una mica la història de l'Escola d'Estiu Rosa Sensat.
Fa 44 anys que organitzem una escola d'estiu -que va ser la primera que es va organitzar en plena clandestinitat l'any 1966- i, des d'aleshores, s'ha fet intermudament. La idea va sorgir de la pròpia existència de l'escola de mestres Rosa Sensat. Aquesta es va crear perquè diferents grups de pares i mestres volien una escola diferent de l'escola oficial, és a dir, de l'escola franquista. De fet, van començar a crear escoles diferents, però topaven amb un problema fonamental: no es trobaven mestres que estiguessin formats d'una altra manera. Aleshores van decidir crear l'escola de mestres Rosa Sensat.

“La transformació que havia de fer l'escola encara és un tema pendent”

Al matí, els mestres treballaven a l'escola i, a la tarda, venien a formar-se. Molt aviat es va veure que, tot i que la feina que es feia era molt interessant i es valorava molt, tenia un abast molt petit. Per tant, es va decidir recuperar la tradició pedagògica de la república de l'escola d'estiu. Així, durant quinze dies, es podria aplegar un nombre més ampli de mestres. La primera escola d'estiu es va fer l'any 1966 a les Filipenses, que era una escola de monges. Van venir prop de 150 mestres i, progressivament, es va anar multiplicant el nombre de participants fins arribar a aplegar 9.000 mestres l'any de la mort del dictador. És l'única vegada -arreu del món- que s'han aplegat 9.000 mestres per treballar voluntàriament en una escola d'estiu.

Com han canviat els objectius de l'Escola d'Estiu des de llavors?
Els objectius han canviat, precisament

per ser fidels als objectius. Pot semblar una contradicció, però és que els objectius canvien perquè la realitat també canvia. Per tant, ens hem d'adaptar als canvis que es produeixen a la societat, en la formació dels mestres i en la realitat educativa i normativa. En aquest sentit, l'escola d'estiu ha canviat. Però, en realitat, no ha canviat tant, ja que manté determinades coses. És a dir, l'escola d'estiu té una voluntat de formació que es fa de manera voluntària durant el període de vacances i que està organitzada per mestres pensant en els seus companys mestres.

La teoria i la pràctica estan equilibrades i totes les matèries tenen la mateixa importància. Això és així perquè, a l'escola que nosaltres volem, són tan importants les arts com la ciència, la tecnologia o la persona en si. Per tant, les disciplines són molt diverses. Totes aquestes coses que dic eren com ara en aquella primera escola que vam fer. Però, en canvi, hi ha altres coses que han canviat. Per exemple, avui dia hem de plantejar el tema multicultural i intercultural, cosa que en aquella època no havíem de fer. Aquest any ho fem sota el títol *Caos i diversitat, educar en una societat complexa*, que ha tingut un gran èxit.

Al voltant de que girarà exactament l'Escola d'aquest any?

Durant nou sessions, es parlarà d'aquest tema des d'òptiques molt diverses. Aquest títol serà abordat en una conferència inaugural per part del pedagog Philippe Meirieu, que plantejarà el tema d'aprendre i aprendre en aquest context. També hi haurà, per exemple, una conferència de Joan Majó sobre educació i crisi i una altra sobre temps lliure de Claus Jensen. Diferent gent aportarà òptiques diverses sobre el tema, que -després del debat- servirà per elaborar unes conclusions que lliurarem a les administracions el darrer dia de l'escola d'estiu.

Quin són els punts forts i els febles de l'educació avui dia?

Ens trobem en un moment en què totes les criatures -des dels 3 anys fins pràcticament els 18-, si volen anar a escola,

MANEL ROS

criatures facin de lloro, afortunadament, ha passat a la història. Necessitem una escola que ajudi a tenir i mantenir la curiositat, a tenir desig d'aprendre i de voler saber més, a saber conviure amb persones diferents, amb religions diferents, amb cultures diferents. I precisament, tot això és el que, avui, a l'escola, està quedant petit.

Llavors, vosaltres sou crítics amb tots els governs que hi ha hagut a la Generalitat.

Amb tots, sí. Fins ara, ningú no ha estat capaç d'aprofitar aquest potencial. Diria que Catalunya és dels llocs d'Europa on hi ha un nombre més important de mestres que tenen un interès enorme per treballar i estar compromesos amb la seva escola i aquest potencial no ha estat aprofitat, més aviat al contrari, ha estat marginat o esclafat.

“En general, en aquest país, l'escola és molt tradicional”

I la LEC?

Aquesta llei reforça no tenir en compte tota aquesta realitat. És una oportunitat perduda més. Hi ha molts aspectes que no compartim. Per exemple, creiem que l'escola pública ha d'estar gestionada democràticament i, en canvi, totes les lleis que s'han anat fent han reculat en l'aprofundiment de la democràcia. S'està establint un perfil de fer pivotar la gestió sobre una direcció qualificada i no sobre una gestió participativa i democràtica. Pensem que, en l'educació infantil, s'està fent un plantejament de preescola que, precisament, no és el que serveix per tenir una bona formació. Pel que fa a la participació de les famílies, també anem enrere, amb una participació cada cop més acotada en comptes de tendir cap a una participació més democràtica. A més, no es dona veu als infants i als joves, que tenen dret d'opinar com ha de ser la seva educació i, fins i tot -anant més enllà, a nivell metodològic-, sobre com es podrien organitzar les classes. Bàsicament, es tracta de pensar en una escola pública no burocratitzada, absolutament oberta a la realitat actual i, per tant, gestionada democràticament.

podem anar-hi. Quan vam començar a treballar en la clandestinitat, això era com un somni i, per tant, aquest fet és molt important. Que l'escola sigui obligatòria dels 6 als 16 anys també ho és. I també és positiu el fet que es comenci a atendre de manera sistemàtica la demanda d'escolaritat dels 0 als 3 anys.

Però la transformació que havia de fer l'escola encara és un tema pendent. Tot i que hi ha alguna escola i alguns mestres que sí que han fet aquest canvi, en general, en aquest país, l'escola és molt tradicional. Hem tingut la desgràcia que, durant tot el període de democràcia, no hi ha hagut cap persona al capdavant d'educació capaç d'aprofitar el potencial en renovació pedagògica que tenia aquest país. Ha estat una riquesa desaproveitada durant tots aquests anys. Darrerament, s'està entrant en una dinàmica d'anàlisis de re-

sultats que és molt absurda per poder transformar l'escola. Sobretot si no s'han fet aquestes passes prèvies de canvi de mentalitat i de canvi de metodologia. Sembla que l'escola està fracassant. Per nosaltres, no són els nens i nenes ni l'escola que fracassen, en tot cas, el que està fracassant és qui ha governat l'escola fins ara, que no ha estat capaç d'introduir i de convèncer els mestres perquè canviessin de mentalitat i aprofitessin el potencial que tenen tots els infants.

Quins són aquest canvis pedagògics?

Són els canvis que ens marca molt clarament la UNESCO. Aquesta ha definit quatre pilars clars pel segle XXI, que són: aprendre a aprendre, aprendre a ser, aprendre a comprendre i aprendre a conviure. L'educació d'avui ha de passar per aquí. L'educació memorística, el fet que les

Una altra manera de treballar és possible

oferta
demanda
MERCAT SOCIAL .net

Informa't de totes les ofertes disponibles al sector de l'economia social i solidària

www.ofertademanda.net

Cooperatives de Treball de Catalunya

Som a Sants,
al servei
de les cooperatives

c. Premià, 15, 1a planta 93 318 81 82
www.cooperativest treball.coop

QUESONI
www.quesoni.cat

Sonorització, il·luminació
d'esdeveniments

www.quesoni.cat | info@quesoni.cat
Batlloria de condes
626 824 345 (LH) | 699 694 872 (Pep) | 987 338 594 (Tribal)

L'ACCENT

Periòdic popular dels Països Catalans
subscripcions + publicitat = ppcc@laccent.cat

www.laccent.cat

, impressions

Josep Moya · Psiquiatre i coordinador científic del Servei de Salut Mental del Parc Taulí
opinio@setmanaridirecta.info

TDAH, autisme i altres 'trastorns'

Fa unes setmanes, un col·lega psicoanalista de "trinxera", ens alertava de la constitució d'una comissió que té l'encàrrec d'elaborar una guia de tractament per a l'autisme i altres psicosis en la infància. La comissió ha estat creada arran d'una queixa presentada per una associació de familiars de nens i nenes diagnosticats d'autisme al Parlament. La creació de comissions és una pràctica habitual en el nostre entorn i, d'entrada, no ens hauria d'inquietar; tanmateix, el que sí és inquietant és que l'esmentada comissió té una composició en la que hi ha un predomini clar de professionals d'una determinada orientació teòrica i pràctica. Aquesta orientació -neurobiològica- parteix d'un esquema ja conegut. En primer lloc, s'elabora un llistat de signes i símptomes i, en ocasions, pures conductes. En segon lloc, se li posa un nom. En tercer lloc se li atribueix un hipotètic origen neurobiològic-genètic; i, finalment, s'elaboren uns protocols de tractament en els que els psicofàrmacs tenen una presència més que considerable.

D'entrada, això tampoc hauria de ser un problema si no fos per l'arbitrarietat amb la que es fa l'esmentat llistat de signes, símptomes i conductes i, sobretot, perquè allò que científicament és una "correlació estadística", s'acaba convertint en "causa segons evidència científica". Vet aquí la trampa i vet aquí el problema. Perquè, un cop assolit aquest model, no queda espai pel subjecte, no queda espai per la paraula plena, no queda espai pel sentit; al cap i a la fi, els protocols estan dissenyats precisament per eliminar el sentit, allò de particular i específic de cada individu. És un esquema simple que

TEO PEIRO

possibilita allò que li va dir una psicòloga a una pacient: "Vostè no m'expliqui la seva vida; limitis a respondre les preguntes del qüestionari".

Aquesta manera de procedir ens porta inevitablement a un model (?) en el qual ja no cal que els pacients parlin, sinó simplement que responguin uns qüestionaris i, en

alguns casos, que se sotmetin a proves diagnòstiques (ressonàncies magnètiques, analítiques per cercar el gen culpable, tomografies per emissions de positrons, etc.). Fa uns anys, un eminent professor de la universitat deia que era una desgràcia que els pacients parlés sin ja que això dificultava la tasca diagnòstica. Vet aquí un altre problema: a la que el pacient parla enreda la troca.

Però l'assumpte és encara més complex i greu. Alguns col·legues ens han alertat, i així ho han difós per les llistes de diverses associacions psicoanalítiques, en la seva interpel·lació al Parlament, que l'associació considerava que molts professionals dels CDIAPS, dels

professionals dignes i amb acreditada experiència en el camp de l'assistència a la infància, són una colla d'incompetents. Compte! Això no és nou. Ara farà quatre anys, una altra associació va elevar una queixa al Síndic de Greuges en la que qüestionava la utilització de la tècnica psicoanalítica pel tractament del TDAH (Trastorn per Dèficit d'Atenció amb o sense Hiperactivitat)! En aquella ocasió, els professionals qüestionats van respondre extensament al Síndic deixant molt clars tot un conjunt d'elements implicats en l'assumpte "TDAH", per exemple, que el que primer cal aclarir és quin sistema diagnòstic ha estat emprat, el DSM IV o la CIE-10? Cosa gens banal ja que els algoritmes diagnòstics són ben diferents i, en conseqüència, també les xifres de prevalença.

La qüestió que se'ns presenta ara és què fer davant de tot això. Potser alguns podran seguir pensant que tot s'arreglarà, que només es tracta d'un incident aïllat i que no comportarà més conseqüències. Doncs no és així. Les comissions generen productes, protocols, guies, recomanacions; però després venen els objectius, que han de complir els equips i els professionals. Un cop fet el protocol ja queda configurat el marc de futures actuacions i intervencions. No podem seguir adoptant posicions ingènues, cal fer-nos escoltar, cal reivindicar la posició del subjecte, no és un exercici d'anar en contra de cap fàrmac, sinó de possibilitar espais per a la paraula. I això no ens vindrà donat sinó que cal construir-ho.

Cal fer-nos escoltar, cal reivindicar la posició del subjecte, no és un exercici d'anar en contra de cap fàrmac, sinó de possibilitar espais per a la paraula

CSMIJ i del camp educatiu (docents, EAP...) no saben fer la seva feina, no saben diagnosticar l'autisme i, a més, en molts casos aplicaven la teoria psicoanalítica que, com és "conegut en el camp de l'evidència científica", és "inútil per tractar l'autisme". Ras i curt, ara resulta que un nombre considerable de

Francisco Salvioli · Doctor de l'Hospital Interzonal de Agudos y Crónicos San Juan de Dios de La Plata
opinio@setmanaridirecta.info

Pandèmia del lucre

Al món, cada any moren dos milions de persones víctimes de la malària, que es podria prevenir amb una mosquitera. I els telenotícies no diuen res d'això.

Al món, cada any moren dos milions de nens i nenes de diarrea, que es podria curar amb un sèrum oral de 25 centaus. I els telenotícies no diuen res d'això.

Xarampió, pneumònia, malalties guaribles amb vacunes barates, provoquen la mort de deu milions de persones al món cada any. I els telenotícies no informen res...

Però fa uns anys, quan va aparèixer la famosa grip aviària, els informatius mundials es van

inundar de notícies.

Una epidèmia, la més perillosa de totes! Una pandèmia! Només es parlava de la terrorífica malaltia dels pollastres.

I tanmateix, la grip aviària només va provocar la mort de 250 persones a tot el món. 250 morts durant deu anys, una mitjana de 25 víctimes per any.

La grip comuna mata mig milió de persones cada any al món. Mig milió contra 25.

Llavors, per què tant d'escàndol amb la grip dels pollastres? Perquè rere d'aquests pollastres hi havia un "gall", un gall d'esperó gran. La farmacèutica transnacional Roche

amb el seu famós *tamiflú* va vendre milions de dosis als països asiàtics.

Encara que el *tamiflú* és de dubtosa eficàcia, el govern britànic en va comprar 14 milions de dosis.

Els accionistes de les farmacèutiques Roche i Relenza estan fregant-se les mans

Amb la grip dels pollastres, Roche i Relenza, les dues grans empreses farmacèutiques que venen els antivirals, van obtenir milers de milions de dòlars de guanys.

L'empresa nord-americana Gilead Sciences té patentat el *tamiflú*. El principal accionista d'aquesta empresa és un personatge sinistre, Donald Rumsfeld, secretari de defensa de George Bush, artífex de la guerra contra l'Iraq.

Els accionistes de les farmacèutiques Roche i Relenza estan fregant-se les mans, són feliços per les seves vendes novament milionàries amb el dubtós *tamiflú*. La veritable pandèmia és el lucre, els

enormes guanys d'aquests mercenaris de la salut.

No neguem les necessàries mesures de precaució que estan prenent els països. Però si la grip porcina és una pandèmia tan terrible com anuncien els mitjans de comunicació, si a l'OMS li preocupa tant aquesta malaltia, per què no la declara un problema de salut pública mundial i autoritza la fabricació de medicaments genèrics per combatre-la?

Prescindir de les patents de Roche i Relenza i distribuir medicaments genèrics gratuïts a tots els països, especialment els pobres. Aquesta seria la millor solució.

Florence Thomas · Activista del moviment feminista a Colòmbia

opinio@setmanaridirecta.info

Una missió arriscada per a les dones

Ja fa més de dos anys que van ser assassinades Yolanda Izquierdo Berrío, Carmen Cecilia Santana Romoño, Osiris Jackeline Amaya Beltrán i Judith Vergara Correa, entre altres, totes víctimes del conflicte armat i líders reconegudes de les seves comunitats, els qui acompanyaven processos de reclamació dels seus drets a la veritat, la justícia i la reparació en el marc de la Llei de Justícia i Pau.

Davant d'aquest fet, l'Aliança Inicial de Dones Colombianes per la Pau (IMP) va presentar una acció de tutela, que va ser presentada a la Cort Constitucional i sobre la qual es va emetre la sentència T-496 de 2008. L'esmentada sentència obliga l'Estat a crear un pla integral de protecció de víctimes i testimonis en el marc de la Llei de Justícia i Pau, amb enfocament diferencial de gènere.

Les denúncies de violències exercides contra les dones continuen sent marginals

Un any després d'emès la decisió de la Cort Constitucional, el Govern no ha fet la feina. I, amb aquest propòsit, és important recordar que les víctimes sobrevivents del conflicte són majoritàriament dones i representen el 70,6% dels qui estan reclamant els seus drets davant de Justícia i Pau.

Moltes d'elles, que encara viuen en zones de conflicte armat i que per això són altament vulnerables, desconfien de les autoritats arran de la difícil situació que han hagut de sofrir. En efecte, el conflicte armat té sobre les dones un impacte desproporcionat, tal com l'ha reconegut la Cort Constitucional a l'auto 092 de 2008. Aquest impacte es tradueix en el que avui en dia es coneix com la doble vulnerabilitat: són víctimes del conflicte a qui la seva particular condició de gènere

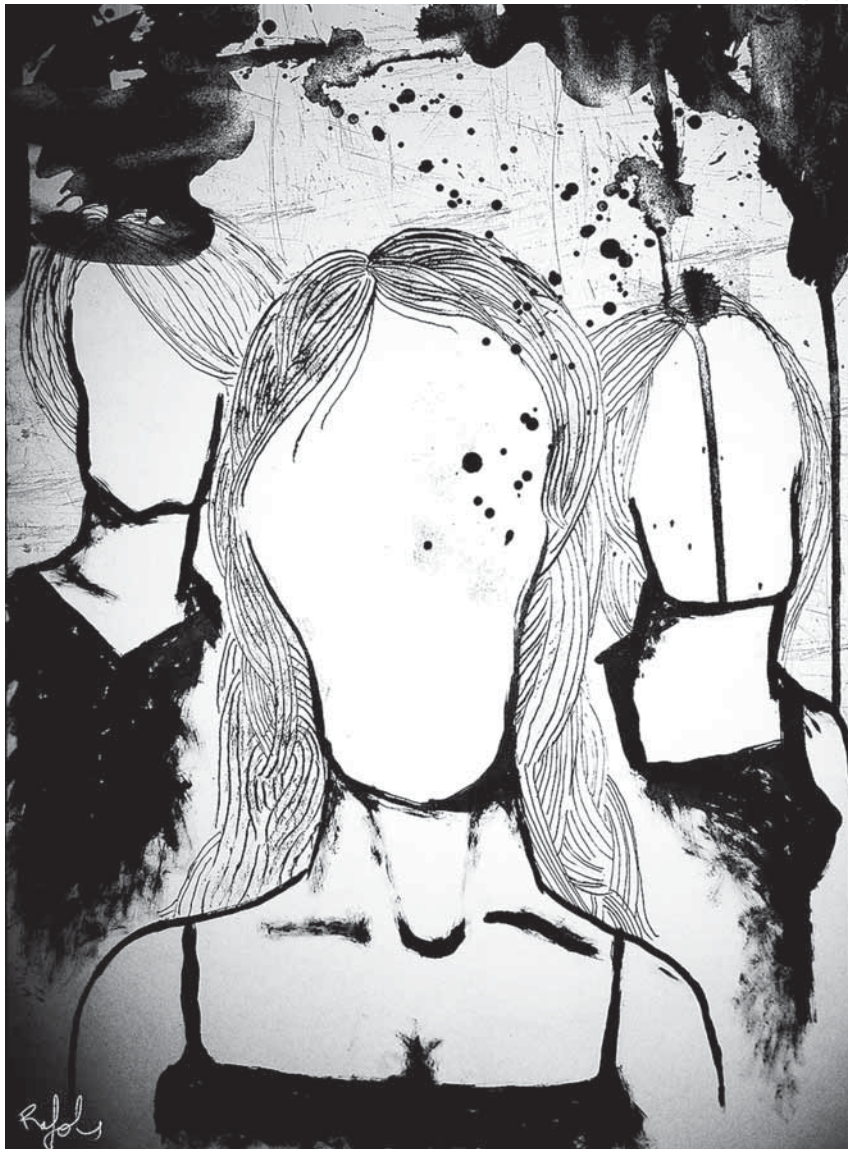
agreuja els estralls del mateix, entre altres, el de ser sotmeses a violència sexual per part dels actors armats.

Pensar en mesures de protecció per a elles significaria una real voluntat política del Govern, que respongui a les seves necessitats, particularitats i condicions de vida, i garanteixi suport psicosocial, atenció en salut i educació i el restabliment, tant dels seus drets, com els dels seus fills i filles. És a dir, una política que els proporcioni la possibilitat de continuar amb les seves vides, malgrat les difícils condicions de seguretat que han d'assumir per haver pres la decisió de reclamar drets per a elles, les seves famílies i les seves comunitats.

I mentre elles han de sotmetre's en l'esdevenir-se diari a condicions extremadament arriscades, amb el perill latent de ser assassinades, els seus victimaris gaudeixen de plenes garanties en relació amb els seus drets.

Perquè l'actual procés de Justícia i Pau, derivat de l'aplicació de la Llei 975 de 2005, tingui algun èxit, és imprescindible, d'una banda, un accés real i efectiu de les víctimes als processos judicials, la qual cosa, en el cas de les dones, significa un enfocament diferencial i un model de prevenció, atenció i protecció, també diferencial. D'altra banda, però de manera complementària, significa, per compte de l'Estat, una capacitat real i objectiva, és a dir, comptar amb els recursos necessaris i adequades per brindar a aquest grup immens de dones víctimes, ciutadanes, totes les garanties a la veritat, a la justícia, a la reparació integral i a la no repetició en un acte de veritable reivindicació humana.

Volem reafirmar, per acabar, que les denúncies de violències exercides contra les dones en el marc del conflicte armat intern continuen sent marginals i poc reconegudes, la qual cosa ha comportat la minimització dels seus efectes i l'absència de processos seriosos de veritat, justícia i reparació per a elles. Quantes dones més hauran de ser assassinades perquè els seus reclams siguin tinguts en compte?

LLUÍS RÀFOLS

Amadeu Casellas Ramón · Segrestat a Brians, Martorell

opinio@setmanaridirecta.info

Centres d'extermini

Com molts i moltes de vosaltres ja sabeu, els sicaris de Montserrat Tura i Albert Batlle, amb el suport del Jutjat de Vigilància núm. 4 a causa del seu silenci, m'han intervingut tota la correspondència, tant d'entrada com de sortida. El motiu, que volen silenciar-me perquè estic traient a la llum els seus draps bruts que, de manera molt curosa, intenten ocultar. També m'han prohibit totes les comunicacions.

Am això pretenen criminalitzar tot el meu entorn social i polític, quan els únics criminals són ells. ¿Com poden justificar més de 30 morts en menys de dos anys en un

dels seus centres d'extermini, com aquest en el que estic?

Però la corrupció d'aquests sicaris té noms i cognoms. És possible que el proper assassinat sigui el meu, ja que sóc un problema per a ells: no aconseguen doblegar-me i, per molt que intenten silenciar-me amb la intervenció de comunicacions, sempre trobo qui em tregui els comunicats.

D'altra banda, ara mateix em trobo a la infermeria d'aquest centre d'extermini, en vaga de fam fins a les darreres conseqüències, en protesta pel segrest al qual estic sotmès, igual que molts altres companys de moltes altres presons feixistes de Catalunya

i l'Estat espanyol. Aquests sicaris estan tan malalts mentalment que pensen que ens podran vèncer. Res més lluny de la realitat, cada un de nosaltres val per mil d'ells.

Mentalment estic més fort que mai, tot i estar tocat físicament, però compto amb tots i totes vosaltres, i la

Volen silenciar-me perquè estic traient a la llum els seus draps bruts

moral que m'ofereix és encara més forta i resistent que els murs amb filferrades, i sé que, junts i juntes, la victòria serà nostra.

El feixisme i els seus sequeços tenen els dies comptats; si, al llarg de la història, tots els règims feixistes han caigut, aquest tindrà el mateix final, només és qüestió de perseverança. Ho aconseguirem. No depèn d'ells, sinó de nosaltres. I nosaltres podem. Ànims!

* En el moment d'escriure aquest comunicat, 12 de juny, Amadeu es trobava a la infermeria i no deixava que li prenguessin les constants

diàries, malgrat que està molt afectat pels símptomes. Quan ho va fer, l'anàlítica d'orina va detectar un alt nivell d'acetona molt concentrada. Al comunicat del dia 16 de juny anunciava que abandonava la vaga de fam.

Amadeu deixa la vaga de fam

Amadeu Casellas Ramón, presoner polític llibertari, deixo voluntàriament la vaga de fam per motius de salut que mantenia des del 24 de maig, esperant que, des de fora, es continuï pressionant pel meu alliberament. Us agraeixo a tots i totes el vostre suport, i espero continuar mantenint-lo.

, impressions

. A LA CANTONADA

ENERGIES

La petjada ecològica

Xavier Planas i Puigbert. Enginyer tècnic

Una de les propostes principals del decreixement és viure d'una manera més senzilla tot recuperant moltes de les pràctiques diàries que es duïen a terme uns quants anys enrere, quan el petroli encara no havia envaït les nostres vides. Només cal que ens fixem en tots els moviments i activitats que realitzem durant un dia qualsevol i descobrim que en molts d'ells existeix una gran dependència vers aquest combustible. En l'alimentació, en la mobilitat, quan ens dutxem, quan utilitzem aparells elèctrics, climatització, màquina, enllumenat, oci, vacances...

Però molts d'aquests actes quotidians els podem modificar o canviar per d'altres més d'acord amb les nostres idees i adaptar-los a consums energètics menors. Podem crear cooperatives de treball i de consum, racionalitzant el consum i reduint costos innecessaris. Una relocalització de l'economia basada en sistemes de baix consum d'energia, de producció a petita escala, amb tecnologia senzilla i d'acord amb les necessitats, capacitats i recursos locals.

El petroli, que ha tardat uns 300 milions d'anys en formar-se sota l'escorça terrestre, acumula una quantitat enorme d'energia. Un litre d'aquest combustible equival més o menys al treball de tot un mes d'una persona. Un recurs cada dia més escàs i costós d'obtenir i que continuarà causant desastres ecològics i socials en el planeta.

Una manera de prendre consciència del consum energètic que tenim és mitjançant el càlcul de la petjada ecològica. Aquest és un indicador de sostenibilitat que reflexa molt bé l'actual sobreconsum d'una part de la població mundial. Es tracta de mesurar l'àrea bioprodutiva de terra i mar equivalent per a cada una de les activitats que realitzem. Existeixen formularis ràpids per a calcular la nostra petjada ecològica (www.myfootprint.org) o podem entretenir-nos a calcular-la més detalladament a partir del nostre consum mensual, mobilitat, residus, pertinences... Si calculem la nostra petjada ecològica podem tenir una aproximació de si l'estil de vida que portem és més o menys just i sostenible. La petjada ecològica que correspon equitativament a cada persona del planeta és d'un màxim d'1,9 hectàrees.

Per calcular la petjada ecològica personal es tenen en compte uns factors que s'actualitzen segons el temps i el territori, i que cal multiplicar-los pel volum, pes, quilòmetres, moneda o hores de cada una de les nostres activitats del dia a dia. El resultat és en metres quadrats. Alguns exemples: un viatge amb avió té un factor de petjada ecològica de 4.361 en hores de vol, i un viatge en cotxe de gasolina de 1,40 en litres i dividit pel nombre d'ocupants. Amb el menjar es descobreix que el consum de carn i làctics en general tenen més cost energètic que les verdures i els vegetals, i que el peix té una petjada ecològica molt elevada, de 5,154 en kg.

Conèixer aquests factors ens permet saber quines són les activitats, els materials o articles més agressius i de major intensitat energètica i així poder decidir abandonar-los o substituir-los per altres de menys agressius. Si volem aprofundir en el concepte de petjada ecològica podem consultar el llibre *Simplicitat radical*, de Jim Merkel. I això sí, cal oblidar-se completament del que ens arriba a través de la publicitat i les grans superfícies ja que aquestes pretenen tot el contrari de la sostenibilitat i la justícia social.

. EL CIGALÓ

"La revolució ha de ser de dins cap a fora i de baix a dalt"

Joan Sera, 29 anys. MATARÓ

Kiku Montoro

Quin creus què és el punt flac dels col·lectius transformadors?

Un de tants és que volem canviar el nostre entorn, però ens basem sempre en allò material. Hi ha iniciatives, però, que intenten posar en pràctica experiències reals de relacions diferents com col·lectius feministes o projectes d'okupació on s'intenten crear relacions humanes diferents a les establertes, però dissortadament aquests intents són minoritaris. Em pregunto si tenim clar què entenem per revolució. Per mi, la revolució ha de ser de dins cap a fora i de baix a dalt.

Estàs decebut...

No. I sí. No, perquè adonar-te'n de tot plegat ja és avançar. El problema és

que no ens agrada mirar-nos al mirall. No ens creiem el que diem.

Paraules buides, vols dir?

Tots en fem servir perquè és l'opció més fàcil. La vida està plena de factors que t'empeïen a un camí preestablert, i els moviments socials no són una excepció. Quan parlem d'acció directa, què estem dient? La meua vida quotidiana també ha de ser acció directa. Pensar el perquè i el com de les nostres relacions és acció directa, i no ho fem massa.

Què hem de fer, doncs?

Potser si construïm projectes més humans ens ajudarien a sortir del gueto, i si les nostres accions també ho fossin, la resposta de la gent també ho seria. De res ens serveix tenir un bon conveni laboral si treballam en una societat podrida. Cal més suport mutu.

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a:

CARTES@SETMANARIDIRECTA.INFO

o per correu postal a:

JUAN RAMÓN JIMÉNEZ, 22, 08902
HOSPITALET DE LLOBREGAT

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte

Sobre el mite de la narcoguerrilla

Adriana Jarrín
Barcelona

Dir que la narcoguerrilla és un mite em sembla una afirmació greu que denota una falta d'informació sobre la realitat que es viu a Colòmbia. Si bé els grups paramilitars, secundats per l'Estat, són els que lideren el narcotràfic no es pot negar que per a la guerrilla la comercialització i exportació de droga ha estat una de les seves principals fonts d'ingressos, altrament d'on obtenen els recursos per comprar armament, ordinadors i sistemes de comunicació? És veritat que els recursos de les guerrilles disten molt dels que compta l'exèrcit però sens dubte també necessiten d'aquests per a la seva subsistència. Només per posar una dada, actualment el narcotràfic en els municipis del nord-occident del departament del Cauca està monopolitzat per l'Exèrcit d'Alliberament Nacional (ELN), la segona guerrilla colombiana de major importància després de les FARC. És lògic suposar que, per la seva condició de clandestinitat, la guerrilla no es dedica directament a la producció de coca però això no li impedeix mantenir el control dels cultius que produeixen els camperols i, en aquesta mesura, em sembla encara pitjor i més greu asseverar que les guerrilles mai no cobren tributs als camperols! Entre la població camperola les anomenades "vacunes" (tributs) que han de lliurar tant a la guerrilla com als paramilitars constitueixen el pa de cada dia. Negar la implicació de la guerrilla en el narcotràfic i la pressió que aquesta exerceix sobre els camperols és minimitzar la forta pressió a què aquests es troben sotmesos i desconèixer les causes profundes del complex conflicte colombià.

Nous vents

Jordi Oriola
Barcelona

Quan ens pensàvem que en la modernitat les coses eren diferents... Descobrim que el funcionament intrínsec de tot plegat no ha variat tant com pensàvem i que, si volem viure en un món més just per a tothom, no hi ha fórmules noves. Ens donen exemples, a Veneçuela, on Chávez anuncia la reestatilització d'algunes indústries estratègiques, en un gest que, com sempre, s'ha intentat desprestigiar per part dels mitjans de comunicació, però com ell mateix argumenta: "Aquí farem el que s'hagi de fer, no ens importa absolutament gens el que diguin els burgesos del món". I per als que desestimen, per prepotència, el que no ve d'occident, posarem un exemple d'EUA: 40 destacats economistes nord-americans (entre ells els Premis Nobel Arrow, Sollow i Stiglitz) defensen, en un manifest, la resindicalització de la vida econòmica. És necessari que els treballadors reivindicuin més per reequilibrar una balança que es descompena generant masses injustícies.

Aquests signes, que es multipliquen arreu i que s'amplifiquen gràcies a una crisi que treu el vel dels ulls, indiquen que comencem a abandonar la fe messiànica en el neoliberalisme, en el lliure mercat, en el dogma que els estats s'han de retirar de l'economia, en la idea falsa que ja no hi ha lluita de classes, o de la bondat de les privatitzacions, de la desregulació laboral, o de l'aversion vers els sindicats. Si els sindicats s'han deixat colonitzar mentalment per les idees neoliberals, no hem d'inhibir-nos i deixar-los disvirtuar-se fins que tots estiguem desenganyats i desanimats, sinó que se'ls ha d'exigir redirecció el seu rumb i

defensar la justícia social! I, si no ens agraden els sindicats, haurem de formar organitzacions laborals horitzontals, assembleàries i combatives, perquè si no, ens tocarà aguantar-ho tot i deixar-nos exprimir sense contemplacions per conservar un miserable sou que ens permeti anar pagant la hipoteca durant tota la vida. No hi ha receptes màgiques, no podrem aconseguir justícia sense esforçar-nos, mai va ser així, ni mai ho serà.

Orgull lèsbic

Meritxell Jané
Hospitalet de Llobregat

He passat un cap de setmana intens, de mani en mani i de festa en festa. El 27 de juny vaig poder cridar per totes les Rambles allò de "rere les persianes, també hi ha lesbianes", pensant-me que em menjava el món, carregada de raons. I de ben segur que les tinc, però no estic segura d'estar sent únicament "tolerada" per la resta de la comunitat gai (com a terme unificador de totes les homosexualitats) donada la poca representativitat de les lesbianes a la tarima des de les que es feien els parlaments.

L'speaker s'hi va esforçar força per animar els cànctics de lesbianes, com si amb això n'hi hagués prou, però no va ser fins que un grup de dones va començar a evidenciar la manca de presència femenina que no van fer pujar unes quantes dones a la tarima.

Clar que l'endemà, a la pasarel·la del Gai Pride, encara em vaig sentir més invisible. Ni tan sols el lema de la pancarta de capçalera feia referència a lesbianes, clar que tampoc a gais i transsexuals!

, així està el pati

Gavà construeix pisos mentre en manté 3.000 de buits | PÀG. 10

Crítiques a la mercantilització del 28 de juny | PÀG. 11

El 'lobby' nuclear fa campanya per mantenir Garoña | PÀG. 13

Els militars ocupen un espai protegit d'Alfés | PÀG. 17

PAÏSOS CATALANS · ELS MÉS DE VINT ANYS DEDICATS A LA POLÍTICA AMB FRANCO PODEN PASSAR-LI FACTURA

Una campanya demana la dimissió de Samaranch pel seu passat feixista

La iniciativa impulsada per Democràcia i Dignitat per l'Esport pretén la seva renúncia de la presidència honorífica del COI i compta amb adhesions d'alts càrrecs de la Generalitat

Roger Rovira
redaccio@setmanaridirecta.info

El passat falangista de Juan Antonio Samaranch ha despertat una campanya per la seva dimissió com a president d'honor del Comitè Olímpic Internacional (COI). Les fotografies publicades el mes de març a la prestigiosa revista d'història *Sàpiens*, on apareix fent la salutació feixista i rebent un alt càrrec de mans del dictador Franco, han encès la metxa de la campanya impulsada per l'entitat Democràcia i Dignitat per l'Esport, que ja ha re-

La cadena de TV americana ABC es refereix a Samaranch com "una figura prominent dins el règim feixista del general Franco"

collit adhesions al seu manifest de persones i entitats d'arreu del territori, fins i tot d'alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya.

Vint anys dedicats al règim feixista Samaranch, que va assumir el càrrec de president d'honor del COI creat per l'ocasió l'any 2001, va presidir el màxim organisme esportiu des de l'any 1974, després d'ocupar càrrecs importants a l'administració feixista abans de la mort de Franco. Entre d'altres, va exercir de regidor a l'Ajuntament de la capital catalana

Juan Antonio Samaranch participa, l'any 1974, en la celebració del 38è aniversari del cop militar de Franco, a Barcelona.

(1955-64) i de president de la Diputació de Barcelona (1973-77).

De 1964 a 1977, va ser procurador a les Corts franquistes i va rebre la presidència de La Caixa -ja des de llavors un dels principals grups financers de l'Estat-, càrrec que va ocupar fins l'any 1999. El militant falangista també va ocupar càrrecs destacats al món de l'esport. Va ser seleccionador d'hoquei patins, president de la federació espanyola d'aquest esport i, finalment, president del Comitè Olímpic Espanyol. En resum, més de vint anys dedicat a la política del règim feixista. De fet, el primer número de la col·lecció *Con Franco vivíamos me-*

or, editat aquest any i titulat *Los hombres de Franco. 161 personajes clave del franquismo*, (Antonio Padilla, Flor del viento ediciones), mostra Samaranch com un dels homes importants del règim.

Alabances a Franco

Poc després de la mort del dictador, Samaranch va declarar que "la figura i l'obra realitzada pel Cabdill s'inscriurà a la història com un dels estadistes més grans del segle xx." I afegia: "El mandat, durant 39 anys, de Francisco Franco ha suposat l'era de prosperitat i pau més llarga que ha conegut el nostre país des de fa

molts segles". El Compte de Godó, fundador de *La Vanguardia* i pare del seu actual editor, es pronunciava en el mateix sentit, tal com reproduïx el darrer butlletí de la Fundació Francisco Franco.

Malgrat les acusacions de feixista, altres veus titllen Samaranch de ser un simple oportunista, "com altres milers de persones que tenien responsabilitat política durant el règim dictatorial espanyol i que vestien camisa blava i saludaven amb la salutació feixista" per satisfer ambicions personals, segons el catedràtic de Ciències Polítiques de la UAB Vicenç Navarro.

Franquista sí, feixista també

Arran de la campanya per la dimissió de Samaranch, s'ha reobert el debat sobre la terminologia emprada per definir el règim de Francisco Franco. Així, sorprèn que als mitjans de comunicació espanyols s'eviti emprar el terme feixista per definir la dictadura i se substitueixi permanentment per l'adjectiu franquista. Aquesta manera tradicional de rentar la cara al règim xoca amb la terminologia estesa a la premsa internacional. De la mateixa manera, es denuncia que la biografia oficial del president honorífic del COI obvia totalment el seu passat feixista. Poc abans de rebre aquest càrrec, una de les principals cadenes de televisió dels Estats Units, ABC, per posar un exemple, es va referir a Samaranch com "una figura prominent dins el règim feixista del general Franco".

De 1964 a 1977, va ser procurador a les Corts franquistes i va ser president de La Caixa

La campanya per fer dimitir Samaranch es pot seguir a través de la pàgina electrònica www.democraciyadignityinsport.cat, des d'on es reclama que es respectin els valors fundacionals del moviment olímpic de "germanor, llibertat i igualtat", així com la Carta Olímpica que declara promoure "una societat pacífica preocupada per la conservació de la dignitat humana".

, així està el pati

CATALUNYA · ECOLOGISTES I CONSUMIDORS DENUNCIEN QUE ELS ACORDS S'HAN PRES UNILATERALMENT

El Govern deixa en mans de les empreses la reducció de bosses de plàstic

Eva Badia
redaccio@setmanaridirecta.info

A Catalunya, es consumeixen més de catorze milions de bosses de plàstic de nanses d'un sol ús en un cap de setmana, fet que genera prop de 110.000 tones de residus l'any, segons el Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA, 2006). Majoritàriament, aquests residus són abocats o incinerats i poden trigar cinc-cents anys a descompondre's. El dimarts 16 de juny van concloure les vuit sessions de la Comissió de Treball formada en virtut de la llei 16/2008 des del febrer passat per representants de la Generalitat, consumidors, distribuïdors alimentaris, entitats ecologistes i fabricants. L'objectiu d'aquesta Comissió era presentar una proposta per reduir el consum de bosses de plàstic més enllà dels acords voluntaris, tal com marca la mateixa llei. Així, la Generalitat in-

ALBERT GARCÍA

quet de la compra. La FPRC creu que és una "manipulació descarada del que ha estat la comissió", ja que l'ARC -de manera unilateral- ha decidit que "la patronal posi les condicions i dirigeixi les decisions polítiques". Segons la FPRC la proposta és totalment insuficient, mancada de voluntat política i no garanteix la reducció de l'ús de les bosses de plàstic. També aclareixen que la realitat d'aquesta Comissió de Treball -que la Generalitat fa servir per legitimar la seva decisió- és que, durant totes les sessions, les associacions ecologistes i de consumidors solament han presentat i defensat una postura: l'impost ecològic.

Sense bosses de plàstic

Ecologistes de Catalunya (EdC) fa més de deu anys que treballa per la reducció de residus i per la reducció de l'ús indiscriminat de la bossa de plàstic per tot el que implica, des de la seva producció -a partir del petroli, un recurs no renovable i molt costós- fins a la seva dispersió al medi -que provoca l'afectació d'animals i del medi terrestre i aquàtic. El dia 3 de juliol, per segon any consecutiu, la FPRC i EdC celebren el dia català sense bosses amb actuacions a diferents poblacions, on es convidava a no utilitzar les bosses de plàstic durant la jornada. Així, s'insten els comerços a no donar bosses, a cobrar-les o a fer descompte a qui utilitzi una alternativa al plàstic. També es munten parades on s'intercanvien bosses de plàstic per bosses de roba i es recullen signatures. Aquest any, s'estan preparant unes urnes i butlletes perquè la gent voti si està d'acord amb l'impost ecològic o no.

Ecologistes de Catalunya demana l'aplicació d'un impost ecològic

compleix la seva pròpia llei, ja que només es compromet a signar uns acords voluntaris que haurien de garantir la reducció d'un 30% de l'ús de bosses abans de finals de 2010. És per això que la Fundació per la Prevenció de Residus i del Consum Responsable (FPRC) -que agrupa diferents entitats ecologistes- afirma que la Generalitat no diu la veritat a la nota de premsa que anuncia que

"Catalunya reduirà el 50% de bosses de plàstic l'any 2012". La FPRC aclareix que la Comissió no ha redactat ni aprovat l'informe fet públic per la Generalitat, ni l'acord que presenta l'Agència de Residus de Catalunya (ARC). Qui ho ha fet ha estat la presidència de la mateixa Comissió -en mans de l'ARC i de la qual també formen part els departaments de Medi Ambient, Indústria i Comerç i l'Agència Catalana de Consum. La Federació d'Ecologistes de Catalunya (EdC), Ecologistes en Acció, l'Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya (OCUC) o la Unió de Consumidors de Catalunya (UCC) no accepten

aquest acord, contra el qual van presentar unes esmenes que tampoc no s'han recollit.

La Comissió de Treball

Fins el penúltim dia de feina de la Comissió, l'única proposta que hi havia sobre la taula era la de la campanya 'Catalunya lliure de bosses'. Aquesta iniciativa, engegada l'abril de 2008 per la Federació Ecologistes de Catalunya i la FPRC, pretén conscienciar i sensibilitzar sobre la problemàtica del consum de la bossa de plàstic i demana l'aplicació d'un impost ecològic de 0,20 euros per bossa a més de mesures restrictives i peda-

gògiques. Aquesta proposta té el recolzament de totes les entitats ecologistes i de consumidors presents a la comissió. A la darrera reunió, Foment del Treball -que agrupa les grans empreses de distribució- va presentar una proposta d'acord voluntari perquè cada comerç i cadena faci el que vulgui. La proposta final consisteix en uns acords voluntaris que signarà la Generalitat amb les grans distribuïdors de bosses, de manera que el seu consum es redueixi un 30% abans de finals de 2010. Si aquests acords no aconsegueixen els seus objectius, l'any 2012 s'obligarà a visualitzar el preu de la bossa al ti-

VILADECANS · SALVEM OLIVERETES DENUNCIA LA "PROJECCIÓ DE CREIXEMENT INCOHERENT" QUE IMPLICA EL PLA

4.850 pisos nous tot i els 3.000 buits

Oriol Matadepera
baixllobregat@setmanaridirecta.info

L'acte sobre el Pla Local d'Habitatge de Viladecans 2008-2019 (PLHV) -finançat per la Diputació de Barcelona- que es va celebrar el 17 de maig va escenificar una part del procés participatiu del PLHV -d'obligat compliment segons la llei 18/2007 del Dret a l'Habitatge- que estableix que els ajuntaments que vulguin concertar polítiques d'habitatge amb la Generalitat hauran d'elaborar un pla local d'habitatge que reflecteixi el diagnòstic sobre les necessitats i les mesures que s'han d'adoptar per aconseguir els objectius perseguits. L'equip de govern del municipi del Baix Llobregat (PSC-ICV) proposa que la ciutat necessita construir 4.850 habitatges nous en els propers deu anys. L'objectiu és

aconseguir un parc mínim del 15% d'habitatges destinats a polítiques socials en un termini de vint anys i rehabilitar els habitatges anteriors al 1976, que la mateixa llei proposa. L'acte obert a la població, prèvia inscripció, va aglutinar prop d'un centenar de persones, una gran part de les quals eren funcionaris i membres de partits polítics distribuïts estratègicament pels grups de treball, segons un membre de la plataforma ecologista Salvem Oliveretes. Un membre de la Fundació Desenvolupament Comunitari -contractada per preparar una dinàmica participativa- va explicar com organitzar la sessió per donar veu a la ciutadania i aconseguir reflectir, durant la posada en comú, el consens dels quatre grups de treball i les propostes pel PLHV. Totes les aportacions seran recollides en un document i es tindran en consideració a

l'hora de definir el PLHV, que es presentarà en una audiència pública i, posteriorment, serà aprovat definitivament pel ple de l'Ajuntament.

Pla incoherent amb la realitat

La plataforma Salvem Oliveretes va participar en aquest procés i va posar sobre la taula la "projecció de creixement incoherent" que implica el pla, tenint en compte que el mateix estudi sociològic defineix Viladecans com "una ciutat madura, amb un creixement pausat per dinàmica interna". A més, es va qüestionar el fet que hi hagi 1.200 pisos buits, més de 1.000 habitatges nous a la venda i 900 pisos de segona mà també en venda. Segons el col·lectiu, els 3.000 habitatges sense ús, la manca de serveis i equipaments i la pèrdua de terrenys agrícoles evidencien la irracionalitat de les expectatives de creixement urbanístic proposades al PLHV. Un

SALVEM OLIVERETES

Promoció de Sacresa a Viladecans (Baix Llobregat)

exemple d'això es troba en l'ensopoga urbana del projecte Vilamarina de Sacresa. Només uns quaranta dels

320 pisos nous estan ocupats, situats sobre un centre comercial que encara no ha pogut llogar tots els seus espais.

, així està el pati

BARCELONA · QUATRE MIL PERSONES ES MANIFESTEN PEL CENTRE DE LA CIUTAT SOTA EL LEMA 'DEMOCRÀCIA, SALUT I BONS ALIMENTS'

Reclamen amb una vaga de fam que el Parlament debati sobre els transgènics

Directa Terres de Ponent
terresponent@setmanaridirecta.info

Una caravana instal·lada a 50 metres del Parlament de Catalunya s'ha convertit en la seu temporal de sis persones que estan duent a terme una vaga de fam. Aquest acte de protesta té per objectiu reclamar que el Parlament debati una Iniciativa Legislativa Popular (ILP) presentada per la plataforma ponentina Som lo que Sembrem i que els grups PSC, CIU i PP retirin les esmenes a la totalitat que ara per ara impedeixen que es pugui debatre aquesta proposta de llei punt per punt. Els sis vaguistes s'hi estaran fins el dijous 2 de juliol, que és quan està previst que se celebri el debat a la totalitat de la iniciativa.

Aquesta ILP persegueix quatre objectius: la declaració de Catalunya com a Zona Lliure de Transgènics, la prohibició immediata dels cultius transgènics, que es garanteixi un etiquetatge exhaustiu dels productes que en contenen i la investigació dels seus efectes.

Davant la situació en què es troba la ILP, des de Som lo que Sembrem creuen que han "fet la feina molt ben feta" i valoren que han "aprofitat per fer campanya, més enllà del resultat que pugui tenir", tot i que afirmen que els agradaria que la seva proposta legislativa es debatés al Parlament. La plataforma ha recollit 106.000 signatures, més del doble de les requerides.

"Hem aprofitat per fer campanya, més enllà del resultat que pugui tenir"

La vaga de fam es va iniciar després de la manifestació del passat diumenge 28 de juny, que va reunir prop de quatre mil persones a Barcelona sota el lema *Democràcia, salut i bons aliments*.

Moment de l'entrada de la caravana que acull la vaga de fam dins del parc de la Ciutadella

CATALUNYA · JORNADA REIVINDICATIVA PER LES LLIBERTATS DE GÈNERE

La comissió 28 de juny critica la mercantilització de la lluita GLTB

Agnès Tortosa
redaccio@setmanaridirecta.info

Enguany ha estat la primera vegada que la jornada en defensa dels drets de gais, lesbianes, transsexuals, queers, intersexuals i bisexuals ha comptat amb dues cites a Barcelona. La primera va ser el dissabte 27, organitzada històricament per la Comissió Unitària 28 de Juny i amb un caràcter clarament reivindicatiu. La protesta va fer una especial incidència en el camp de l'educació com una via de canvi de la conducta de la societat respecte a la llibertat sexual.

A Barcelona, la marxa de carrosses va ser boicotejada per una vintena d'activistes

Les organitzadores van voler remarcar: "No volem un barri on es pugui mostrar la nostra condició lliurement, ho volem poder fer a tot arreu i en qualsevol moment de les nostres vides". Més de 8.000 persones van assistir a la cita, que va finalitzar amb uns parlaments a la plaça de Sant Jaume i, després, amb una festa a la plaça Universitat. La nova cita va ser l'endemà i

Marxa de la Comissió Unitària 28 de Juny al carrer Ferran, Barcelona.

es tractava més aviat d'una caravana de marques comercials de l'àmbit dels negocis del que es coneix com a *pesseta rosa*, un conglomerat d'hotels, restaurants, discoteques, saunes, botigues de roba i cadenes empresarials instal·lades majoritàriament al barri de l'Eixample. Tal com va criticar de manera molt il·lustrativa Eugeni Rodríguez, portaveu del Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC), és com si "les calces *Princesa* patrocinessin el Dia de la Dona o la CEOE financés les marxes de l'1 de Maig". El fet que la majoria dels homes que ballaven i es mostraven sobre les carrosses fossin figurants contractats per les mar-

ques comercials és força significatiu. Aquesta derivació comercial de la jornada reivindicativa va fer que una vintena d'activistes per l'alliberament de gènere boicotejessin la rua comercial amb una pancarta que, durant uns minuts, va tallar el seu pas. Els mateixos organitzadors de la marxa de carrosses els van fer fora a cops.

Jornada a Girona

Sota el lema *Per un moviment combatiu*, la plataforma antipatriarcal de Girona va organitzar diversos actes. Un d'ells va ser una taula rodona sobre les perspectives actuals del moviment LGTB, que va comptar amb la partici-

pació d'una vintena de persones el dia 25 de juny. L'endemà, una cinquantena de persones es van manifestar pel centre de la ciutat i, posteriorment, es va fer un sopar popular. El 2 de juliol han previst fer un passi de la pel·lícula *Stonewall*, en commemoració als 40 anys de la revolta als Estats Units.

Pancarta a Tortosa

A les Terres de l'Ebre, els actes van ser organitzats per l'Associació per la Igualtat de Gais i Lesbianes de les Terres de l'Ebre i el Casal Popular Panxampla. Aquest any van voler recordar les persones que van patir la repressió moralista del franquisme en silenci i, per això, el dijous 25 van penjar una pancarta al monument feixista que hi ha al mig del riu Ebre on es podia llegir: *Homofòbia és feixisme*. Acte seguit, van aparèixer quatre agents dels Mossos d'Esquadra acompanyats d'un agent de la policia local, que van denunciar les dues persones que havien anat nedant fins al monument fent ús de la nova ordenança cívica, que prohibeix penjar pancartes excepte en períodes electorals. També van identificar les persones que acompanyaven els dos activistes i un grup de veïnes que, des de l'altra banda del riu, van recriminar l'actuació dels cossos policials amb xiulades. El divendres 26, van fer la presentació del llibre *Rosa sobre Negre* al Casal Panxampla i, a la nit, una festa antihomofòbica al Pub Andrògina.

BARCELONA · SALUT

Les clíniques d'interrupció de l'embaràs fan una aturada de protesta

Redacció Barcelona
redaccio@setmanaridirecta.info

Un centenar de persones es van concentrar, el dijous 25 de juny, davant la seu de la clínica Mèdic-Aragó per defensar l'avortament lliure i gratuït i donar suport a les professionals dels centres mèdics que practiquen la interrupció de l'embaràs. Per setena vegada, la concentració es va convocar a la mateixa hora i al mateix lloc on es fa la protesta que, cada dia 25 de mes, convoquen les associacions antiavortistes catalanes davant les clíniques que practiquen la interrupció de l'embaràs. En aquest ocasió, però, i a diferència de les cites anteriors, les defensores de l'avortament van arribar abans i es van poder situar davant la clínica, cosa que va crear una certa confusió entre les participants antiavortistes. Davant d'aquesta pressió, la setmana passada, les 35 clíniques de l'Associació de Clíniques Acreditades per la Interrupció de l'Embaràs-ACAI- i 19 centres acreditats més a tot l'Estat espanyol van anunciar una aturada, el dimecres 1 de juliol, en protesta per l'assassinat que es va produir a Kansas del metge nord-americà George Tiller, que dirigia una de les tres úniques clíniques dels EUA que interrompen l'embaràs després de la setmana 21. Amb aquesta protesta, l'ACAI vol denunciar la "inseguretat jurídica i física" derivada de l'assetjament sistemàtic contra els seus professionals i contra les dones que van als centres.

, així està el pati

BARCELONA · SOBIRANIA
Independentistes
escribassan
diputats
d'ERC i CIU

Albert Martínez
 redaccio@setmanaridirecta.info

Més de 3.000 manifestants convocats per la plataforma Acte de Sobirania van participar, el 27 de juny, en una marxa reivindicativa que pretenia fer un toc d'alerta al Govern de la Generalitat. Els convocants de l'acte havien previst una participació més nombrosa, però tot i això van fer una valoració positiva de la iniciativa. Després d'uns parlaments al passeig de Lluís Companys, la concentració va caminar fins a la Ciutadella i va envoltar les tanques que limiten l'accés a la seu del Parlament, indret on un discret dispositiu dels Mossos havia posat una cinta amb la inscripció *Prohibit el pas*. Sota una intensa escribassada, una desena de diputats -vuit d'ERC (entre els quals hi havia Anna Simó, Xavier Vendrell, Uriel Bertran i Pere Aragonés) i dos de CIU (Josep Rull i Jordi Turull)- van fer acte de presència i, finalment, van accedir a signar el document de l'acte de sobirania impulsat pels organitzadors. En aquest document, es pren el compromís de donar suport a una consulta popular sobre l'autodeterminació i a abandonar, així, el camí estatutari. La presència dels diputats i les diputades no va ser rebuda amb massa entusiasme: centenars de persones presents a l'acte els van acusar de "botiflers", "venuts" i "apoltronats", alhora que els convidaven a marxar amb una xiulada. L'organització de l'acte va alertar tothom davant d'una possible sentència contrària a l'Estatut, fet que, si es produís, desencadenaria una nova convocatòria més massiva de manifestació.

GIRONA · SOBIRANIA
Rebuig popular
als prínceps

Directa Girona
 girona@setmanaridirecta.info

Prop d'una cinquantena de membres de l'Esquerra Independentista de Girona es van concentrar, el dia 26 de juny, davant del Palau de Fires per protestar contra la visita dels prínceps espanyols a la capital gironina. Els borbons van ser convidats amb motiu de l'acte d'inauguració de la Fundació que porta el seu nom, Príncep de Girona. Molts gironins i gironines -entre ells empresaris de la Cambra de Comerç, una de les entitats impulsores de la fundació- han mostrat el seu desacord amb aquesta iniciativa. Els Mossos van impedir que els manifestants s'apropessin al recinte. Així doncs, les manifestants es van situar a la glorieta situada davant de l'Auditori i van desplegar una pancarta amb el lema *No a la Fundació Príncep de Girona*. Els grups convocants de la protesta consideren que la constitució d'aquesta fundació és un intent d'atenuar el rebuig popular que ha generat la monarquia durant els darrers temps, sobretot arran de la crema de fotografies del rei.

MATARÓ · L'EMPRESA TÈXTEL EXIGEIX ALS FABRICANTS PRECINTATS QUE COMPLEIXIN AMB LES COMANDES
Inditex amenaça els tallers xinesos de
Mataró de traslladar la producció a Marroc

KIKO MONTORO

Un dels tallers legals clausurats des del 16 de juny i que encara està precintat

Directa maresme
 maresme@setmanaridirecta.info

La macrobatuda que van dur a terme els Mossos d'Esquadra el 16 de juliol a Mataró amb la finalitat de desarticular una suposada "màfia xinesa" establerta als tallers tèxtils de la ciutat ha acabat en res. En res pel que fa a aquesta presumpta *màfia*, ja que cap dels 72 detinguts ha ingressat a presó, i a més, no s'ha mantingut l'acusació d'associació il·lícita i immigració clandestina contra cap d'ells. Actualment, aquestes 72 persones que van ser detingudes estan en llibertat amb càrrecs, a l'espera de judici. Se'ls acusa de delictes contra els drets dels treballadors.

Lluny de millorar la situació, l'operació ha creat un escenari encara més precari per les persones afectades, que han vist com se'ls retirava el passaport i que hauran de comparèixer als jutjats, els dies 1 i 15 de cada mes, fins la data del judici. A més, denuncien que, des de l'operació, no poden fer servir els comptes corrents ni poden treballar. El malestar i la inseguretat s'han instal·lat entre la comunitat xinesa més propera al sector del tèxtil de la ciutat. Alguns dels responsables dels tallers que no van ser clausurats asseguren que "tenen por" d'una nova batuda i per això no han tornat a la feina tot i que tenen comandes pendents. Aquesta -les comandes pendents- ha estat una de les principals conseqüències que ha deixat l'operació *Wei*. Els Mossos d'Esquadra han man-

tingut el material a l'interior dels locals per identificar qui els contractava, segons afirma l'oficina del portaveu.

Ultimàtum d'Inditex

A la darrera edició d'aquest setmanari (DIRECTA 144), avançàvem que els tallers tancats -molts d'ells en situació legal- rebien encàrrecs de les principals empreses tèxtils de l'Estat espanyol, com Inditex o El Corte Inglés. Durant la darrera setmana, els mitjans de comunicació no han tornat a donar gaire rellevància al desenllaç d'aquest cas i han passat a obviar la línia informativa que manté el cas sota secret de sumari: la destinació dels encàrrecs que rebien els tallers precintats.

Els tallers que no
van ser clausurats
tenen por a una
nova batuda

Paradoxalment, el canal de Televisió de Catalunya 3/24 va emetre un titular referent a l'operació *Wei* el dia 27 al migdia, a la franja situada al marge inferior de la pantalla: "Inditex i El Corte Inglés pressionen els amos dels tallers tèxtils precintats a Mataró". Amb aquest titular, TVC donava per difosa la darrera informació sobre el cas a nivell televisiu. La pàgina web del canal ampliava la notícia i assegurava que, segons fonts consultades per l'Agència Catalana de Notícies (ACN), els

tallers haurien rebut pressions d'aquests grups per recuperar les comandes que han quedat aturades. La notícia també afirmava que les pressions haurien arribat fins al mateix alcalde de la ciutat, Joan Antoni Baron. Així, televisió de Catalunya ha passat de no dir res sobre les grans marques implicades en l'operació *Wei*, a dir-ho entre línies, dedicar-hi un titular rotatiu al canal 3/24 i unes línies signades per l'ACN per, d'aquesta manera, salvar les responsabilitats.

Segons fonts consultades per la DIRECTA, aquestes pressions s'haurien produït de manera repetida per part del grup Inditex. L'empresa liderada per Amancio Ortega estaria posant com a condició immediata la tornada a la normalitat dels tallers, sota l'amenaça de retirar tota la producció que actualment es desenvolupa a la ciutat per traslladar-la al Marroc. Segons ha pogut saber aquest setmanari, Mataró és l'única ciutat de l'Estat espanyol on, actualment, es pot produir a un cost baix i amb una qualitat acceptable i és per aquest motiu que el grup Inditex manté relacions amb tallers xinesos de Mataró i no ho fa -amb la mateixa intensitat- amb els d'altres municipis. La fi de la relació comercial entre els tallers xinesos i Inditex suposaria un daltabaix considerable, no només per la comunitat xinesa, sinó pel conjunt del sector tèxtil de la zona, ja que -a banda de la confecció- i ha diversos processos i acabats que també es fan a Mataró.

L'Ajuntament de Mataró, per la seva banda, assegura que ha mantingut converses amb responsables

dels Mossos, d'Interior i d'Immigració, però no ha volgut fer declaracions respecte a les suposades pressions rebudes per Inditex i El Corte Inglés.

Sense mesures concretes

El dilluns 22 de juny, va tenir lloc una reunió entre representants de la comunitat xinesa -majoritàriament empresaris-, membres de PIMEC i la Conselleria d'Interior, Relacions Institucionals i Participació. La trobada, promoguda per les associacions

La marxa d'Inditex
seria un daltabaix
per tot el sector
tèxtil de la zona

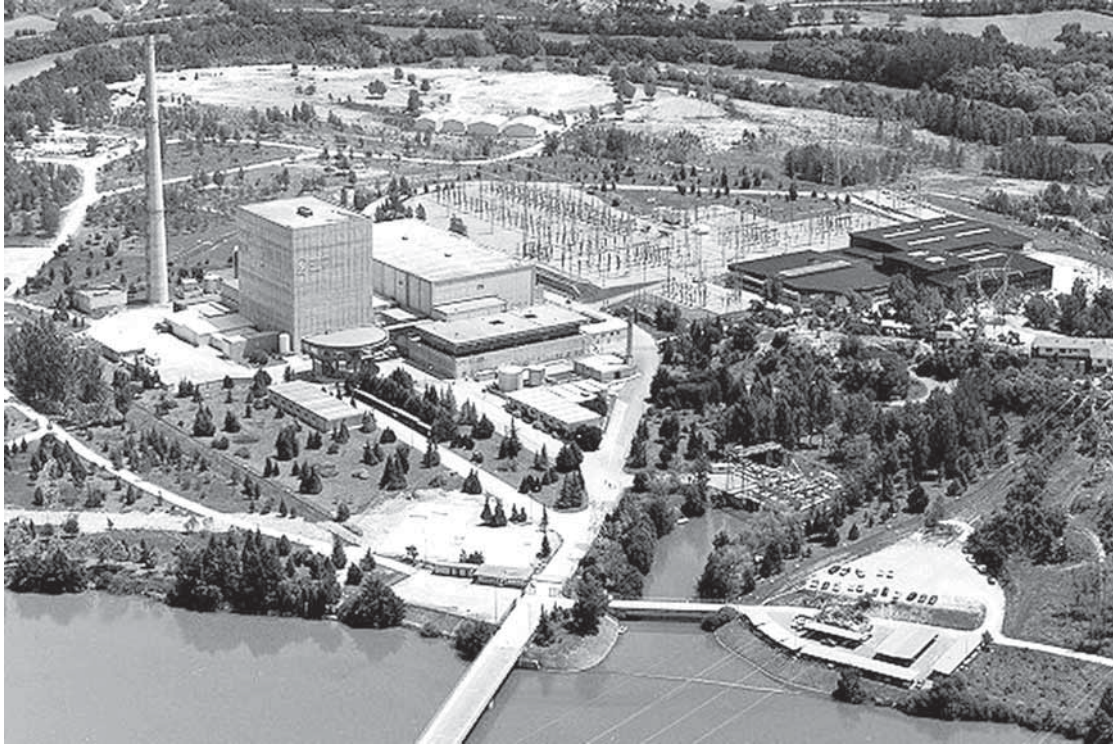
xineses, havia de servir per "netejar" la seva imatge, que consideren que s'ha degradat aquests darrers dies. També demanaven que les institucions fessin els tràmits pertinents per reobrir immediatament la trentena de tallers legals clausurats. Tot i això, diferents membres de la comunitat de Mataró han assegurat que no s'ha aconseguit cap compromís concret per part de la Generalitat i que tampoc no han rebut cap mena de disculpes per part dels Mossos d'Esquadra. "Només ens han dit que parlaran amb el jutge que instrueix el cas i amb els Mossos d'Esquadra, però sense cap concreció", assegura una membre de la comunitat xinesa de Mataró.

, així està el pati

TARRAGONA · 300 TREBALLADORS DE VANDELLÒS II CONVOCATS PER UGT RECLAMEN LA SEVA CONTINUÏTAT

El 'lobby' nuclear es mobilitza contra el tancament de la central de Garoña

Central nuclear de Garoña

Andreu Curto
redaccio@setmanaridirecta.info

El lobby nuclear ha intensificat durant les darreres setmanes la campanya de pressió que està duent a terme en defensa del seu sector. La proximitat de la data límit que té el govern espanyol per pronunciar-se respecte Garoña ha provocat que la patronal energètica estiga més insistent que mai, ja que són conscients que l'hipotètic tancament de Garoña aplanaria -i molt- el tancament d'altres centrals, com les catalanes de Vandellòs I i II.

Precisament aquest dimarts passat, uns 300 treballadors de la segona es van concentrar a les instal·lacions nuclears per reclamar la renovació de la llicència de Garoña. Els representants de la UGT -convocats de l'acte- feien elogis a l'energia nuclear pel seu cost econòmic baix, per les garanties de treball, les perspectives de futur... tot copiant i assumint objectius i discursos de la patronal.

Segurament, el nerviosisme de la patronal s'ha vist accentuat per l'informe que va traure la fundació Ideas (fundació ideològica del PSOE) -que proposa el tancament de totes les centrals nuclears de l'Estat espanyol- o les declaracions del president de l'Executiu espanyol, Jose Luís Rodríguez Zapatero, que advocava pel tancament de Garoña per complir les seues promeses electorals de fer un pla de tancament de totes les centrals nuclears.

A tot això, s'hi ha de sumar la campanya mediàtica que, des de fa mesos, impulsen alguns grans mitjans de comunicació, fent ús d'arguments de-

magògics, minimitzant informacions contràries a l'energia nuclear i fent volar coloms sobre possibles noves centrals nuclears i possibles nous avenços tècnics que sempre queden en això: possibles.

Campanya contra Vandellòs

En aquest context, la campanya Apaguem les Nuclears va organitzar el domenge 28 de juny un acte a la platja de l'Almadrava -davant de Vandellòs I i II- per reclamar el tancament de les nuclears catalanes quan les seues llicències s'esgoten.

A l'acte, que va reunir més d'un centenar de persones, hi van intervenir membres de Jòvens de les Terres de l'Ebre, de la Coordinadora Anticementiri Nuclear de Catalunya (CANC) i de la campanya Apaguem les Nuclears i es va llegir un manifest de suport de la Coordinadora Contra Garoña. A part, també van poder gaudir de la col·laboració musical del grup Riu en So. La data escollida no ha estat a l'atzar, ja que el proper 5 de juliol el govern de l'Estat espanyol s'ha de pronunciar sobre la renovació o no de la llicència de la central nuclear de Santa Maria de Garoña (Burgos), que de moment ja compta amb l'aval del Consell de Seguretat Nuclear (CSN), un organisme teòricament independent.

Sergi Saladié, portaveu de la CANC, ha denunciat els continus incidents de seguretat que pateixen les centrals nuclears gestionades per l'Associació Nuclear Ascó-Vandellòs (ANAV), que acumulen un 70% dels incidents en el que portem d'any i que arrossegueu problemes estructurals de seguretat des de la seva construc-

ció. També va denunciar el silenci mediàtic que pateixen totes aquestes informacions, com el cas d'un jove treballador que el dijous 4 de juny es va electrocutar a Vandellòs II -motiu pel qual li han hagut d'amputar un dit- i que encara està ingressat en estat greu a l'Hospital de la Vall d'Hebron.

Apaguem les nuclears iniciarà una campanya de mocions als consistoris catalans

Respecte a la campanya Apaguem les Nuclears, s'ha iniciat una ronda de presentacions a la ciutat de Barcelona -que ja va començar el dijous 25 de juny al barri de Sants- que portarà el discurs antinuclear a barris com Gràcia, el Poble Sec, Nou Barris, l'Eixample o la ciutat de Molins de Rei. En l'àmbit institucional, s'iniciarà una campanya de mocions als ajuntaments catalans, que esperen que tinga tan bona acollida com la que va fer la CANC contra el cementiri nuclear, que va aconseguir l'adhesió dels municipis que representen el 65% de la població del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre.

Crisi al sector energètic

Mentre la UGT fa gala de l'energia nuclear com a garantia de llocs de treball estable, des del setmanari DIRECTA hem

pogut saber que obligaran alguns treballadors de la central nuclear de Co-frents a fer un mes extra de vacances sense cobrar. És tracta d'un expedient temporal de suspensió de treball encobert. El cert, però, és que el desmantellament d'una central nuclear produeix un volum de treball que pot durar deu anys. En altres casos de tancament de nuclears, gairebé cap treballador no ha anat a l'atur gràcies a les jubilacions anticipades, les recol·locacions a les mateixes empreses i els treballs de desmantellament.

Fa un parell de setmanes, el principal operador nuclear dels Estats Units, Excelon, va comunicar que acomiadava 500 treballadores. Aquesta mateixa companyia va cancel·lar un parell de reactors nuclears per falta de finançament després que, un mes abans, la Comissió Federal Reguladora d'Energia dels Estats Units digués que no es faria cap més nuclear als Estats Units.

L'única central nuclear que s'està construint a Europa és a Finlàndia, gràcies a la iniciativa d'un grup d'empresaris. Actualment, ja acumula dos anys de retard respecte la data d'entrega pactada i un sobrecost de 2.000 milions d'euros -el preu pactat era de 3.000 milions d'euros- que no se sap fins on arribarà. El govern Finlandès ha demandat judicialment l'empresa encarregada de la construcció. A més, un dels responsables del pla nuclear de Finlàndia va afirmar que no construïren cap més nuclear. Aquesta central nuclear era la punta de llança del lobby nuclear per explicar la suposada viabilitat econòmica de l'energia nuclear del futur.

COLLSEROLA · OKUPACIÓ

La masia de Kan Mussol torna a estar okupada

Albert Martínez
redaccio@setmanaridirecta.info

La masia de Kan Mussol, situada a Collserola, torna a estar okupada des del dia 25 de juny. Va ser desallotjada i tapiada fa més d'un any i, des d'aleshores, va quedar en un estat d'abandó absolut. La darrera setmana, desenes de persones han participat de les feines de recuperació i rehabilitació de la casa i els horts. La policia i els propietaris no hi han fet acte de presència.

BARCELONA · ESPECULACIÓ

Penjats d'un arbre contra el desallotjament d'un habitatge

A. M.
redaccio@setmanaridirecta.info

La Perry Mansion, una casa okupada a l'avinguda de Vallcarca de Barcelona, va ser desallotjada per la Guàrdia Urbana el 30 de juny. Hi viuen nou persones, entre elles un nadó. Dues de les habitants es van penjar amb cordes en senyal de protesta durant cinc hores al capdamunt d'un arbre situat davant la casa.

BARCELONA · CSOA Reinauguració de La Teixidora

A. M.
redaccio@setmanaridirecta.info

El centre social La Teixidora va ser reinaugurat el 28 de juny. La finca, que es troba al carrer Maria Aguiló 35 de Barcelona, va ser desallotjada fa sis mesos. El projecte vol reprendre la feina d'aquell espai i tornar a obrir-lo a les persones i entitats del barri.

Pere Ginard

Pere Ginard, originari de Mallorca, va aterrar a Barcelona per estudiar Belles Arts. Es va passar els primers anys de la carrera pintant, exposant i gaudint de la vida d'artista torturat. A l'últim curs, però, es va atrevir a interessar-se per altres disciplines com la fotografia, el vídeo i la il·lustració... I aquí va ser on va canviar tot. De sentir-se un artista immers en el seu món, va convertir-se en un mal deixeble, en un estudiant que es va endinsar en les *arts menors*. Segons m'explica, l'últim any de carrera se'l va torear com bonament va poder, ja que el fet d'interessar-se per les mal anomenades *arts menors* el va dur a la confrontació directa amb part del professorat de la universitat. Amb el temps, va aconseguir purgar-se de prejudicis i dedicar el seu temps i el seu art a allò que realment li venia de gust. En acabar els estu-

dis de Belles Arts, va anar a petar a l'Escola Massana, on va cursar estudis d'il·lustració, desenganyat de la vida d'artista grandiloqüent i pensant, ingènument, que li seria fàcil il·lustrar perquè sabia dibuixar.

M'explica que deu a Arnal Ballester la desintoxicació de la mà, el desaprendre a dibuixar per poder il·lustrar. Dos conceptes -dibuixar i il·lustrar- que, encara que sembli estrany, no volen dir el mateix. A la Massana, també es va iniciar en el fantàstic món de l'animació, on el Pere se sent molt còmode, ja que és una disciplina on conflueixen molts dels seus interessos: vídeo, pintura, dibuix, música... És una llàstima que des d'aquestes pàgines no puguem reproduir les animacions que, juntament amb la seva parella Laura Ginès, produeixen des de Laboratorium, la factoria que es van treure de la màniga per fer

projectes audiovisuals paral·lels a les seves feines com a il·lustradors, tot i que avui dia, tret dels llibres d'autor, ho signen tot com a Laboratorium.

Des de la seva perspectiva, creu -i amb raó- que Catalunya té una pedrera d'il·lustradors molt bona, reconeguda internacionalment, però dissortadament molt mal pagada pel món editorial. No obstant això, diu que, des de l'Associació Professional d'Il·lustradors de Catalunya (APIC), amb la seva tasca de difusió i compromís amb els professionals d'aquest camp, s'està avançant poc a poc.

Tornant a Pere Ginard com a autor, val la pena ressaltar la publicació de dos llibres que han sortit recentment al mercat. Un és *Vint anys de dolor*, una obra fantàstica, que ens endinsa al seu món més fosc i particular. L'altre, amb coautoria d'Arnal Ballester,

és *Le François cest facile*, una obra que ens demostra que no cal drogar-se per al·lucinar. Si li feu una ullada, m'entendreu.

Tot i això, encara està preparant un parell de perles que veuran la llum properament: *América*, que vol ser una narració -quasi onírica- de com es percebia Amèrica a principis de segle xx, editada per A buen paso, i una nova autoedició titulada *Cuaderno de dolencias, trastornos y caprichos casi siempre mortales*.

Gaudiu, doncs, d'aquestes pàgines, on podreu observar l'obra d'un dels il·lustradors més singulars del panorama català. Unes peces plenes de melancolia, surrealisme i amb les pinzellades fosques que caracteritzen Pere Ginard. I, si en voleu més, no dubteu a fer una ullada a <http://www.laboratorium.cat/>.

TEXT: Jordi Borràs

PEUS DE FOTO:

- 1- Imatge descartada del projecte 'Niños pequeños', editat per Thule l'any 2008.
- 2- 'Fantasmagoría' pertany a les il·lustracions elaborades pel llibre de Gonzalo Moure 'La noche del Risón', Anaya, Madrid, 2007.
- 3- 'Alice', imatge inèdita, 2008.
- 4- Oliver Twist, il·lustració publicada a la revista d'il·lustració 'Bloc' (núm. 3), Madrid, 2009.

- 5- Imatge promocional del 'Cuaderno de dolencias, trastornos y caprichos casi siempre mortales', autoedició de 100 exemplars que sortirà l'octubre de 2009.
- 6- Imatge inèdita, 2009.
- 7, 8, 9, 10, 11 i 12- Corresponen al llibre 'Vint anys de dolor', publicat l'any 2009 per Garabattage.

1

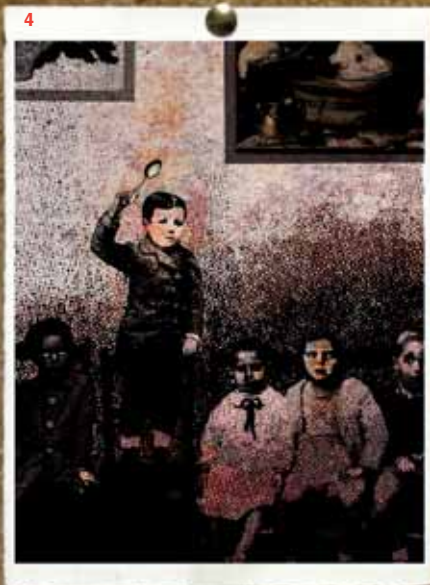
2

3

, així està el pati

GIRONA · L'ASSEMBLEA DE SUPORT HA CONVOCAT UNA MANIFESTACIÓ PER EXIGIR LA SEVA ABSOLUCIÓ

L'Audiència Nacional espanyola jutjarà Nùria Pórtulas el proper 13 de juliol

Directa Girona
girona@setmanaridirecta.info

Nùria Pórtulas, veïna de Sarrià de Ter, serà jutjada a l'Audiència Nacional espanyola el proper 13 de juliol, acusada de col·laboració amb banda armada. L'assemblea de suport a Nùria Pórtulas, que ha estat la protagonista de la campanya des de la seva detenció, ha convocat una manifestació el dia 11 de juliol a la ciutat de Girona, davant la seu d'ICV, per exigir la seva absolució. Serà l'últim acte -abans del judici- d'una de les mobilitzacions més importants que hi ha hagut a les comarques gironines durant els últims anys. Des de la seva detenció, s'han fet desenes de concentracions, actes i accions per denunciar un muntatge policial construït i dirigit per la brigada d'informació dels Mossos d'Esquadra. L'assemblea també ha organitzat autobusos per viatjar a Madrid el diumenge 12 de juliol i donar suport a l'acusada.

Concentració davant l'Audiència Nacional espanyola el 4 de juny de 2007 mentre la Nùria Pórtulas declarava davant del jutge Juan del Olmo.

ARXIU JOSE PUJOL

CRONOLOGIA DEL CAS

- 7 DE FEBRER DE 2007**- Set furgonetes antidisturbis dels Mossos d'Esquadra detenen Nùria Pórtulas a Sarrià de Ter sota la llei antiterrorista.
- 9 DE FEBRER DE 2007**- Després de declarar davant l'Audiència Nacional espanyola, ingressa en presó preventiva acusada de tinença d'explosius i de col·laboració amb banda armada.
- 10 DE FEBRER DE 2007**- Més d'un miler de persones es manifesten a Girona per exigir la seva llibertat i l'arxivament del cas.
- FEBRER-JUNY 2007**- Es convoquen concentracions setmanals davant la seu d'ICV a Girona i manifestacions i actes a diferents poblacions. Es recullen més de 10.000 firmes i 25 mocions d'ajuntaments exigint la seva llibertat.
- 7 DE JUNY DE 2007**- Surt en llibertat sota fiança després de tornar a declarar davant l'Audiència. Els explosius no apareixen enlloc i l'informe dels Mossos no aporta cap nou indicatiu.
- 8 I 9 DE FEBRER DE 2008**- L'Assemblea de Suport organitza una xerrada i una concentració per demanar l'arxiu del cas un any després de la detenció.
- 28 DE GENER DE 2009**- La fiscalia presenta l'escrit d'acusacions, en el qual sol·licita una pena de cinc anys de presó i una multa de 6.350 euros per col·laboració amb banda armada.
- 6 DE JUNY DE 2009**- Concentració a Girona per l'absolució de Nùria Pórtulas.
- 13 DE JULIOL DE 2009**- Data del judici a l'Audiència Nacional espanyola i convocatòria de suport davant els mateixos jutjats.

ENTREVISTA · MIREIA GAZA, CAMPANYA

“Els Mossos intimiden gent de la campanya”

DAVID BORRAT

La gran mobilització contra l'emprisonament va fer el seu efecte. Es pot repetir davant l'Audiència espanyola?

S'ha de repetir. Des de la campanya, estem treballant per reactivar les mobilitzacions al carrer, tant per pressionar ICV -que porta deu mossos a declarar al judici- com per pressionar el jutge i la fiscalia. És un judici polític on no es jutjaran ni fets ni accions, sinó ideologies. Per això, ara és importantíssima la presència de totes al carrer -a Girona o allà on sigui- per mostrar el nostre rebuig a les detencions de càstig ideològic.

El paper d'ICV sempre ha centrat la campanya de suport. Quins són els motius principals?

Com a dirigents d'Interior, van ser i són els responsables polítics d'aquesta actuació policial protagonitzada per la brigada d'informació dels Mossos i no des de cap òrgan judicial, com han defensat algunes vegades. D'uns mesos ençà, el Mossos segueixen i intimiden membres de la campanya de manera sistemàtica i fan escoltes al centre okupat on participa la Nùria. Aquesta actuació no és fortuïta, sinó que respon a uns interessos polítics concrets que pretenen criminalitzar la campanya davant l'opinió pública. **La utilització de l'Audiència Nacional espanyola és un fet cada cop més comú. Com ho valoreu?**

L'ús de l'AN i, per tant, de les acusacions vinculades al terrorisme és una estratègia repressiva més, juntament amb l'acumulació de penes o peticions molt elevades per delictes poc greus que usen com a eina de càstig i control contra totes aquelles persones que poden fer trontollar la seva estructura.

ENTREVISTA · BENET SALELLAS, ADVOCAT

“No es jutgen fets sinó els ‘perills’ de les idees”

Els explosius inexistents, el grup terrorista sense nom, la trama italiana... És el paradigma d'un cas portat per l'Audiència Nacional espanyola?

És el paradigma de com el delictes de terrorisme a l'Estat espanyol funciona com una taca d'oli que s'estén i que pot no tenir límits. Tornem a estar davant d'una “detenció preventiva” perquè la pròpia fiscalia reconeix que ni s'hauria dut a terme cap acció de terrorisme ni tampoc se n'hauria preparat cap. S'instrueix el procés únicament en caràcter preventiu pel perfil de la Nùria i per la seva participació en una campanya de solidaritat amb represaliats. **La petició del fiscal és la mínima per aquests delictes, és un in-**

dici de com pot anar el judici?

Hauria de ser un bon senyal, un senyal que la fiscalia tampoc no ho veu gaire clar. Però no podem oblidar que, en aquests processos on es jutgen molt poc els fets i molt més els perills que es diu que deriven de determinades idees, el resultat depèn molt de la conjuntura política i judicial. No podem descartar que el tribunal vulgui justificar el procés, el temps de presó provisional de la Nùria i l'actuació de la Unitat d'Informació dels Mossos d'Esquadra.

La fiscalia cita com a testimonis els Mossos d'Esquadra. El paper d'aquest cos és clau en el cas?

Cal tenir clar que els Mossos són qui intervén a la Nùria en un control i qui, amb les notes d'aquesta llibreta, fabrica tota la imputació en format d'atestat per l'Audiència Nacional. La decisió final del procés també dependrà de la convicció amb què defensin les seves hipòtesis el dia del judici.

ENTREVISTA · NÚRIA PÓRTULAS

“L'anarquisme qüestiona punts febles del sistema”

Davant de tot el procés -detenció, emprisonament i ara judici- quina sensació et queda?

Aquesta pregunta podria donar a entendre que aquest procés ja s'ha tancat. Ens trobem en una part més del procés, que han estat dos anys intensos i segurament molt focalitzats -si més no des d'aquí Girona- cap a una direcció, la de la meua absolució, sense deixar de banda altres realitats que ens envolten. Actualment, estic esperant el dia 13 amb impaciència per afrontar una etapa més.

Com valoreu la campanya de suport en el teu cas?

Tot i les divergències ideològiques que s'han viscut en determinats moments, crec que la campanya de suport ha estat un puntal i, en alguns moments, un referent, ja que va saber contagiar i traslladar al carrer tot una sèrie de qüestions que crec que molta gent no estava acostumada a escoltar, o que no en volia sentir parlar; temes com la presó, la llei antiterrorista, l'Audiència Nacional... Respecte les campanyes de suport en general, tinc una petita crítica pel fet que dediquem gran part del nostre temps a solidaritzar-nos en casos concrets i això dificulta la nostra lluita diària, tot i que crec que pot arribar a ser compatible.

DAVID BORRAT

L'anarquisme té diversos casos en aquests moments. Creus que hi ha una campanya criminalitzadora centrada en aquest moviment?

No crec que hi hagi una campanya concreta per criminalitzar el moviment anarquista, sinó que l'anarquia portada a terme com a forma de vida posa en dubte punts febles d'aquest sistema i, per tant, l'Estat utilitza tècniques diverses fins arribar a condemnar, com ha estat el meu cas, entre molts altres.

BARCELONA · UNES TRES-CENTES PERSONES RECORREN ELS CARRERS DEL CENTRE DE LA CIUTAT

Protesta contra la repressió policial, les penes-multa i en suport als presos polítics

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

Prop de tres-centes persones van sortir al carrer, el dissabte 27 de juny a Barcelona, sota el lema *Per la llibertat, contra la repressió*. Aquesta convocatòria amb voluntat unitària volia donar aixopluc a diversos casos repressius viscuts darrerament, com el de la gironina Núria Pórtulas, el d'Alfonso Hermoso -proccesat i a punt de ser jutjat (el 14 de juliol) per la presumpta agressió a un antidisturbis durant la manifestació del 19 de maig de 2007, en la qual es va difondre per primera vegada la utilització per part dels Mossos d'Esquadra de l'arma il·legal anomenada *kubotan*-, o el dels tres detinguts a la manifestació contra el desallotjament del parc autogestionat del Forat de la Vergonya l'octubre de 2006, que s'enfronten a peticions que s'acosten als vuit anys de presó, entre altres.

La marxa, que va sortir del mateix Forat de la Vergonya, va prendre el carrer Sant Pere Més Baix després de desplegar una pancarta a l'antiga casa ocupada del carrer Metges que exi-

gia l'absolució dels tres detinguts pels fets del Forat. Durant el recorregut, es van encartellar i pintar diverses oficines d'entitats bancàries -com el BSCH i Banesto- que, segons els convocants, "són els responsables d'efectuar els cobrament de les penes multa". El Club del Propietari, l'edifici de la patronal Foment del Treball o els Jutjats de Vigilància Penitenciària -aquests darrers, responsables, segons els manifestants, de denegar permisos al pres Amadeu Casellas que podien portar-lo al tercer grautambé van ser el blanc de les manifestants, que els van omplir amb nombroses pintades i pasquins. Per les organitzadores, "tot i que l'assistència no ha estat massiva, no es pot negar que s'ha deixat un bon rastre per tota la ciutat -amb pintades, cartells, pancartes i alguns caixers sabotejats com a resposta- i que s'han difós tots aquests casos repressius". L'endemà diumenge es va fer una marxa solidària en el marc del dia de la solidaritat internacional amb Joaquín Garcés -anarquista empresonat des de 1980-, que va sortir del Liceu i va recórrer el centre de la capital catalana.

Manifestació antirepressiva el passat 27 de juny

JOAN ALVADO

ALFÉS · EL GRUP ECOLOGISTA IPCENA DENUNCIA AL DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT

Ocupació militar d'un espai natural

Directa Terres de Ponent
terresponent@setmanaridirecta.info

Entre quatre-cents i mil tres-cents efectius de l'Exèrcit de Terra espanyol van fer maniobres a l'aeròdrom d'Alfés, al Segrià, del 21 al 25 de juny. Aquesta instal·lació està envoltada d'una zona natural protegida, la Timoneda d'Alfés, que el 1998 va ser inclosa dins el pla especial de protecció del paisatge per la Conselleria de Medi Ambient. Els militars van utilitzar aquest espai per desenvolupar part de les maniobres. Segons l'entitat ecologista IPCENA, que va denunciar els fets: "Les activitats principals que s'han dut a terme han estat el pas de vehicles per l'espai, el tregup de la vegetació natural per part de centenars de soldats, la instal·lació de grans carpes d'acampada, l'aterratge i el pas dels militars fent maniobres de paracaigudisme i el vol a baixa altura d'avions militars de transport de tropes. I, precisament, totes aquestes activitats estan prohibides per tal de preser-

Efectius de l'exèrcit fan maniobres dins l'espai natural de la Timoneda d'Alfés

var l'espai natural. A més, eren accions del tot previsible, tenint en compte el desplegament, les seves activitats bel·licistes i les dimensions reduïdes de l'espai. Davant la denúncia, tant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP) -que és el

propietari dels terrenys de l'aeròdrom i qui ha concedit el permís- com el Ministeri de Defensa espanyol s'han excusat i han dit que es tractava d'una "confusió". Des d'IPCENA, però, creuen que "l'acció només tindria lògica en una campanya que es proposés

destruir la Timoneda d'Alfés per, d'aquesta manera, poder dur a terme les accions previstes, com el manteniment de l'aeròdrom, la construcció de polígons industrials i àrees logístiques al seu entorn i altres". I és que, en aquest aeròdrom situat a deu quilòmetres de Lleida, ja s'hi havia de construir un aeroport comercial. Després d'una llarga lluita per evitar-ho, l'aeroport s'ha instal·lat al terme municipal d'Alguairó.

Denúncia a la fiscalia

IPCENA ha subratllat "l'absoluta incompetència de les conselleries d'Obres Públiques i Medi Ambient, ja que aquest conflicte, en qualsevol país europeu, hagués significat l'expulsió immediata del govern i dels responsables" i ha posat una denúncia a la fiscalia contra responsables del Departament de Medi Ambient per dos presumptes delictes: un contra els recursos naturals i el medi ambient i un altre per prevaricació de funcionari públic.

GAVÀ · URBANISME

Via legal per frenar el Pla de Ponent

Oriol Matadepera
redaccio@setmanaridirecta.info

Les obres del Pla de Ponent, que pretén urbanitzar dues-centes hectàrees de boscos i camps de cultiu entre Gavà i Castelldefels (Baix Llobregat) -el darrer corredor biològic entre el Garraf i el delta del Llobregat- es van iniciar el passat mes de març. El grup d'ERC de Gavà, que s'hi oposa des dels inicis, afirma que "les obres hauran d'esperar el judici", ja que la llei preveu la suspensió del projecte d'urbanització, davant la manca de resposta de l'Ajuntament a una petició de suspensió presentada prèviament. Segons el Tribunal Suprem, el silenci administratiu sanciona el govern local i prorroga la suspensió de l'executivitat del projecte mentre el tribunal no resolgui el procés. Les obres doncs, que es fan als terrenys amb restes arqueològiques i en zones inundables hauran d'esperar la resolució del Tribunal Superior de Justícia davant els sis contenciosos judicials interposats.

6

L'EIXIDA té nou BLOC!

informació crítica i andrena

EIXIDA.WORDPRESS.COM

ESPAI OBERT

Nou horari:
de dilluns a divendres
de 18 a 22 h

Ajuda i a consiliar econòmicament el projecte. Necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!

Contacta amb nosaltres o passa't pel local!

*Col·lectius: Etcètera, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants Ona Lliure, Cooperativa de consum crític.

*La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h.

C/Violant d'Hongria 71, 1er pis. Sants, BCN

pobleviu.cat

El portal dels moviments socials del Camp

www.pobleviu.cat

impresos de tota mena disseny gràfic compaginació il·lustració rètols webs...

Fundació Tam-Tam - 93 218 92 39 tamtam@bebet.com

una altra economia és possible

www.coop57.coop

serveis financers ètics solidaris

Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona

Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

ITÀLIA · TRES MESOS DESPRÉS DEL TERRATRÈMOL A L'AQUILA I ENCARA AMB GENT VIVINT EN CAMPAMENTS, ARA ELS CAU EL G8

Els moviments socials es preparen per respondre al G8 amb contundència

Fàvia Raulito
Roma

Han passat gairebé tres mesos des que un terratrèmol va destruir la ciutat de L'Aquila i la seva regió, els Abruços, al centre d'Itàlia. Un temps durant el qual la seva gent ha hagut de fer front a situacions molt pitjors que el fet de veure les seves cases enderrocades: estan vivint un terratrèmol social. L'extrema i creixent militarització dels campaments i la retallada de drets bàsics com el de reunió han evidenciat la manera com afronta les situacions d'emergència el govern italià.

La decisió del govern de Berlusconi de traslladar el G8 -dels dies 4 al 9 de juliol- de l'illa de Sardenya, on estava previst que se celebrés inicialment, a la ciutat de L'Aquila s'ha de llegir en clau nacional com una estratègia per passar de la *tragèdia* a un procés de le-

Vista aèria de l'Aquila a l'abril de 2009

Traslladar el G8 de Sardenya a L'Aquila és una estratègia per legitimar un pla especulatiu ferotge

gitimació d'un pla especulatiu ferotge, sota la mirada complaent dels caps d'Estat que assistiran a la trobada. A nivell internacional, la mirada se centra en els continguts que tractaran sobre la situació de crisi actual i sobre quines mesures seran necessàries per una major disciplina social. En aquest context, es prepara la visita dels caps d'Estat a aquesta regió afec-

tada mentre es designa Roma com a base logística i política d'aquesta cimera que, en nom de la sostenibilitat social contra la crisi, omple la seva agenda de receptes neoliberals.

Als Abruços, escenari del terratrèmol i de la cimera, fa mesos que es treballa en noves formes de solidaritat i d'autoorganització, que van des d'agrupacions de ciutadans resistents a la invasió militar posterior al sisme fins a xarxes com *Epicentro solidale* -www.Epicentrosolidale.org- o l'Assemblea no G8.

Conjuntament amb altres moviments socials italians, aquesta assemblea està impulsant una onada

de mobilitzacions des de la primera setmana de juliol fins als dies en què els caps d'Estat i de govern es reuniran a Coppito, L'Aquila. La pretensió última d'aquestes jornades de denúncia és la d'intensificar i augmentar -en durada i eficàcia- els conflictes socials que expressen els moviments de lluita de forma quotidiana als seus territoris. La proposta és impulsar el principi de "propagació de les mobilitzacions" ja que -com explica l'assemblea-, si és veritat que la crisi és global, la resposta també ha de ser global. En aquesta línia, una de les propostes que ha sorgit és la de construir un "Mapa de Crisi" amb accions

descentralitzades convocades arreu d'Europa i d'Itàlia els dies 7 i 8 de juliol. Aquesta experiència -que ja es va dur a terme a Londres durant la trobada del G20- pretén assenyalar els culpables de la situació de crisi quotidiana a les nostres vides, ja sigui econòmica, laboral, alimentària, social o ambiental.

Paral·lelament a aquesta convocatòria, la Xarxa de Roma NoG8 ha convocat una benvinguda als responsables de la crisi mundial a escala internacional el dia 7 de juliol -dia d'arribada de les delegacions-, sota el lema *La vostra crisi no la paguem; nosaltres, la crisi, la crearem*.

Pel dia 10 de juliol, també han convocat una manifestació internacional en solidaritat amb les poblacions afectades pel terratrèmol i per reclamar una reconstrucció social del territori allunyada de la clara voluntat especulativa que ja es pot comprovar sobre el terreny. Segons la Xarxa de Roma NoG8, resulta evident "la necessitat d'augmentar el nivell de conflicte com a forma real d'autoorganització i la lluita comuna a nivell internacional per fer sentir les nostres necessitats i exigir els nostres drets".

D'altra banda, la decisió d'empliar la cimera a altres nacions -fins a un G14-G21- no és banal. De fet, reflecteix la necessitat d'augmentar el consens i la legitimació mundial de la maquinària capitalista. Així, amb el teló de fons d'una regió en reconstrucció, no es parlarà sinó de com perfeccionar la maquinària: mesures per reactivar l'especulació financera i salvar les principals entitats de crèdit, augmentar la precarietat i desregulació laboral, enfortir les polítiques de seguretat, refermar la cooperació internacional en pràctiques de repressió social i continuar legitimant l'exploitació sense fi de persones i recursos. La cimera se centra en com fer front als signes d'hostilitat i rebel·lió creixents arreu, amb acords per seguir protegit un sistema basat en la desigualtat i la concentració.

+ INFO

Rete degli indipendenti
<http://indipendenti.eu/>

EL PERÚ · LA CGTP CONVOCA TRES DIES DE MOBILITZACIONS EN SOLIDARITAT AMB ELS INDÍGENES

Alan García vol sortir indemne de la matança

Laia Gordi
Barcelona

La crisi política derivada de les protestes indígenes i la matança del 5 de juny no es dissipa al Perú. El govern d'Alan García encara deu dies decisius per l'incert vot de censura del 30 de juny al primer ministre Yehude Simon -i no al president García, responsable dels fets- i per tres dies de protestes sindicals -del 7 al 9 de juliol- convocats per la Confederació General de Treballadors del Perú (CGTP).

El dissabte 27 de juny, Simon -un cap de truc- va demanar apostar per un "gabinet de concertació" i per una

"política de diàleg", durant una entrevista per ràdio que semblava un anunci de comiat, com si preveïés que la votació estava perduda d'entrada. "Apostem per un gabinet de concertació, amb un primer ministre de concertació", va dir a la ràdio RPP Simon, un independent de centre esquerra designat al càrrec per García el 15 d'octubre de 2008.

El mateix dia, també es va votar la moció de censura a la ministra d'Interior Mercedes Cabanillas, que continua responsabilitzant els indígenes -sota la influència "d'un complot polític"- de les morts de Bagua, una "matança de policia". Segons la seva versió, la policia té proves "objectives i

veraces" d'allò que afirma i, per tant, exigeix el govern de tota responsabilitat.

Cabanillas també va afirmar: "La policia no va actuar sola perquè, prèviament, hi va haver coordinacions funcionals amb el Comando de les Forces Armades, a partir d'autoritzacions que s'havien gestionat des de resolucions supremes", unes resolucions a les quals ja s'ha referit altres vegades sense més especificació. Bartolomé Clavero, membre del Fòrum Permanent de Nacions Unides per les Qestions Indígenes, comenta que la ministra reconeix una intervenció militar que, d'altra banda, ha estat evident i que ha resultat fatal en relació

a les morts que ha causat. L'important, continua Clavero, és que aquesta participació l'atribueixi a "resolucions supremes", que -en aquest cas i conforme als termes de la Constitució- només poden ser ordres procedents directament de la Presidència de la República i del senyor Alan García.

Per altra banda, la CGTP ha convocat una jornada de protesta de tres dies -del 7 al 9 de juliol- amb mobilitzacions a diverses ciutats del país. El sindicat reclama la derogació de la resta de decrets, a part del Tractat de Lliure Comerç (TLC) amb els Estats Units que, segons expliquen, vulnera els drets de les comunitats andines.

L'allunyament de Simon podria deixar a l'aire la Taula de Diàleg amb representants indígenes iniciada el 25 de juny, que ha de preparar les noves lleis que reemplaçin les que van ser derogades després de dos mesos de vaga a les comunitats. La Taula de Diàleg haurà de proposar, abans del 9 de juliol, els noms dels membres que integraran una *comissió de la veritat* que investigui els enfrontaments i els 34 morts a Bagua. El relator especial de l'ONU per als Pobles Indígenes, James Anaya, va recomanar al govern la creació d'una comissió imparcial per aclarir la versió indígena conforme hi ha desenes de civils morts no contemplats.

HONDURES · L'OPOSICIÓ A LA CONSULTA DE ZELAYA AMAGA LA POR DE PERDRE ELS PRIVILEGIS

El cop d'estat obre les portes a la persecució dels líders socials

Roger Rovira i Laura Puchica
Hondures (La Laura va començar a redactar aquest article, però va haver-se d'amagar per la situació de persecució que es viu al país)

Ulmina el cop d'estat militar a Hondures després d'una setmana de tensió política. Després que centenars de soldats assaltessin la Casa Presidencial i expulsessin del país el president Zelaya, avui l'exèrcit ocupa els carrers de les principals ciutats, ha arrestat alguns membres de l'executiu i persegueix els líders socials. Fins i tot els ambaixadors de Veneçuela, Nicaragua i Cuba van ser retinguts durant unes hores i la *Canciller* (ministra d'exterior) Patricia Rodas també va ser expulsada.

Una millor redistribució fiscal o la prohibició de les concessions per explotar el subsòl neguitegen les cúpules de poder

Les importants xarxes de base del Bloc Popular i el Consell Cívic d'Organitzacions Populares i Indígenes (COPINH), així com Via Campesina i les tres centrals sindicals del país, han denunciat que s'està perseguint dirigents com Marvin Ponce, Andrés Pabón, Rafael Alegría, Juan Baraona, Carlos H. Reyes, César Hans, Cuter Castillo, Berta Cáceres i Salvador Súniga. Alguns d'ells

manifestants enfrontant-se a la policia a Tegucigalpa

han demanat la intervenció de la Comissió Interamericana dels Drets Humans.

La Constitució no permet consultar el poble

Tots els poders oficials i fàctics han atacat la convocatòria d'una consulta no vinculant sobre la possibilitat de fer un referèndum el mateix dia de les eleccions del novembre, que obriria un procés constituent. Tot i que la iniciativa va recollir 400.000 signatures, la fiscalia va amenaçar amb deu anys de presó la gent que hi participés. De fet, la Constitució d'Hondures

no preveu cap mecanisme per consultar la ciutadania.

Els grans mitjans d'Hondures -i alguns d'espanyols- han volgut simplificar la situació amb un intent de Zelaya de perpetuar-se a la presidència, tot i que ja no podria ser candidat. En cas que es redactés una nova Constitució, caldria veure si es contemplaria la futura reelecció dels presidents. De fet, els moviments indígenes, camperols i sindicals remarquen que recolzen la consulta -independentment de la reelecció- ja que, des dels acords de lliure comerç amb els Estats Units de 2005, van veure necessari refor-

mar la Constitució per recuperar la sobirania perduda. En aquell context, el dirigent popular Fabio Ochoa va ser ferit de bala greument sense que cap mitjà se'n fes ressò.

Defensa de la democràcia cos a cos
Diferents xarxes de comunicació alternativa i la cadena de televisió Telesur (que denuncia la detenció de dos periodistes) cobreixen l'ocupació militar i la resistència de milers de persones que aixequen barricades i intenten frenar les tanquetes militars amb les pròpies mans en ple toc de queda. Tot i que en alguns departaments com Olancho o la

regió Atlàntica els soldats s'estan negant a atacar la ciutadania, ja es comencen a confirmar les primeres morts i desaparicions. Tot i el terror imposat, els talls de la llum i de les comunicacions, la consulta es va arribar a fer a diverses zones del país.

Antics contrainsurgents 'defensen' la Constitució

Oficials retirats partidaris del cop com l'exgeneral Daniel López Carballo diuen defensar la Constitució. Són els mateixos oficials que van assistir la *Contra* nicaragüenca durant els anys 80 amb l'ajut d'experts nord-americans, argentins i israelians i que van segrestar, torturar i assassinar militants d'esquerres -primer al país veí i després a Hondures- amb l'anomenat Batalló 316, dirigit personalment pel General Gustavo Álvarez Martínez. Cal recordar que la reestructuració de l'exèrcit es va dur a terme als anys 80, quan John Negroponte -que, segons va demostrar el senat dels EUA, havia pagat 800.000 dòlars a narcotraficants colombians perquè transportessin armes pels seus paramilitars a Hondures- exercia com a ambaixador dels Estats Units. Aquesta manca de democratització explica que elements com Billy Fernando Joya, creador del Batalló 316, arribessin a ser condemnats per nombrosos casos d'assassinat i tortures durant la dècada dels 90.

D'altra banda, tot i que el president nord-americà ha demanat respecte a l'ordre democràtic i ha afirmat que només reconeixerà el govern de Zelaya, no ha citat -i molt menys condemnat- expressament el cop d'estat. "Molta gent es pregunta si aquest intent de cop és part de la nova política" d'Obama per l'Amèrica Llatina, afirma D'escoto Brockmann, president de l'Assemblea General de l'ONU.

OPINIÓ

Assaig del neocolpisme

Isabel Rauber
Doctora en Filosofia, estudiosa dels moviments socials i els processos polítics del continent i professora de la Universitat Nacional de Lanús (Argentina).

L'alba de diumenge ens va sorprendre amb la notícia de l'enderrocament del president d'Hondures, Manuel Zelaya. Aquesta vegada, però, els colpistes no repetirien els errors de Veneçuela. Aquesta vegada, la ira reaccionària, elaboraria millor la seva impotència de classe i afinaria millor la seva estratègia destructora: fabricaria el cop d'estat sobre excuses legals i artefactes jurídics que, suposadament, justificarien l'acció militar de franca desobediència i manca de respecte pels poders establerts i les institucions que els representen. Ni el legislatiu, ni el

judicial, no poden decretar un cop d'estat, és a dir, posar fi a la gestió del poder executiu quan aquest no els agrada. O sí?

La disfressa democràtica del cop d'estat anuncia el nou estil autoritari dels poderosos i despulla el contingut de la seva democràcia de mercat: "Quan em convé, sí; quan no em convé, no". No és un retorn al passat, Manuel Zelaya. Aquesta vegada, però, els colpistes no repetirien els errors de Veneçuela. Aquesta vegada, la ira reaccionària, elaboraria millor la seva impotència de classe i afinaria millor la seva estratègia destructora: fabricaria el cop d'estat sobre excuses legals i artefactes jurídics que, suposadament, justificarien l'acció militar de franca desobediència i manca de respecte pels poders establerts i les institucions que els representen. Ni el legislatiu, ni el

pobles, sinó per tirar endavant els seus projectes de classe o, si això no és possible, impulsar cops d'estat i ocultar la seva conspiració després del mantell *constitucional*.

Però la història no és unidireccional ni unidimensional. Si avui es tolera el cop democràtic a Hondures amb l'excusa de "salvaguardar la constitució", també s'està avançant i assentant una justificació -com a precedent, per possibilitar cops *constitucionals* d'altres signes polítics. Precisament per això, les regles del joc democràtic exigeixen paritat en el seu compliment. En cas contrari, deixen de ser regles del joc per transformar-se en trucs d'un sector de la societat per guanyar temps polític i enganyar les majories a favor de les seves empreses.

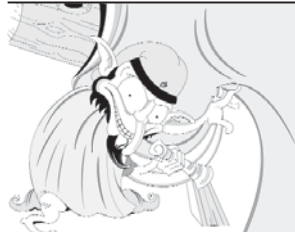
En la política no hi ha màgia i encara menys si es tracta de canviar

la correlació de forces hegemòniques cap a una nova composició política i social a favor de canvis substancials: construir camins per sortir de l'egoisme agonitzant del mercat i avançar cap a societats solidàries. Es tracta d'un canvi d'hegemonia que reclama construir la força social, política i cultural, l'actor col·lectiu capaç de dissenyar i decidir el rumb i el ritme dels canvis i portar-los endavant, sostenir-los i defensar-los. Tant de bo la retòrica democràtica que s'aixeca des del poder quan els processos no resulten en altres latituds sigui igualment contundent quan s'atempta obertament i descaradament contra un procés legítimament democràtic com el d'Hondures. Cal recordar: al món globalitzat sota l'hegemonia del capital, les lliçons -en un sentit o un altre- són sempre globals.

> Les explotacions mineres, a debat

Un aspecte fonamental que es debatria en un procés constituent seria l'explotació de les mines, les conques hídriques i les reserves petrolíferes. Actualment, el 30% del territori pertany a empreses estrangeres en forma de concessions, com Entremares, Maverick, Minsa o New York & Honduras Rosario Mining Co, agrupades a l'Associació Nacional de Minería d'Hondures. També cal destacar que, si bé abans de l'any 1970 l'Estat recaptava el 25% del PIB en impostos, avui només en rep el 14%. La possibilitat que una nova Constitució fes més redistributiva la política fiscal o prohibís les concessions per explotar el subsòl neguiteja les cúpules de poder del país centreamericà, tal com està passant a països com Veneçuela, l'Equador i Bolívia.

, espai directa

PROMOCIÓ!

Subscriu-te a la Directa i emporta't un regal a elegir entre cd's, samarretes i llibres...

**Consulta el catàleg a la nostra web:
www.setmanaridirecta.info**

Directament presenta'ns!

➤ Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu a directa@setmanaridirecta.info

Paradeta de la DIRECTA a:
InnMotion 2009
De l'1 al 4 de juliol al CCCB de Barcelona
www.innmotion09.conservas.tk/

Ja som prop de 1000! Encara no estàs subscripta?

Suma't al nostre projecte i dona'ns el teu recolzament rebent cada setmana la DIRECTA a casa, o al teu punt de venda més proper. Pots fer la teua subscripció:

- trucant al 935 270 982 o bé al 661 493 117,
- enviant un correu electrònic a subscripcio@setmanaridirecta.info o be a directa@setmanaridirecta.info,
- per correu ordinari al C. Juan Ramón Jiménez, 22. 08902 de l'Hospitalet de Llobregat, o
- omplint el formulari que trobareu a la nostra pàgina web

Punts de venda

BARCELONA

LES CORTS
Copisteria Facultat de Biologia UB
Copisteria Facultat de Física i Química UB
Llibreria l'Economista Facultat d'Economia UB
GRÀCIA
Cap i Cua · Torrent de l'Olla, 99
Infoespai · Plaça del Sol, 19
Taifa · Verdi, 12
Distrivinyes · Or, 8 (plaça del Diamant)
Quiosc Punt i Coma · Guillem Tell, 29
EIXAMPLE
Quiosc Manu · Nàpols-Roselló
POBLENOU
Taverna Ítaca · Pallars, 230
CLOT
La Farinera · Gran Via, 837
CSO La Revoltosa · Rogent, 82
SANT ANDREU
Patapalo · Rubén Darío, 25
Bar La Lira · Coroleu, 14
Bar La Lluna · Ramón Batlle, 17
Quiosc Comerç · Plaça Comerç
Quiosc Rambla · Fabra i Puig, 10
Trèvol · Portugal, 22
NOU BARRIS
Ateneu Popular de 9 Barris · Portlligat, 11-15
Can Basté · Passeig Fabra i Puig, 274
Casal de Joves de la Guineueta · Pl. ca n'Ensenya, 4
CIUTAT VELLA
AQUENI · Méndez Núñez, 1 principal
Xarxa Consum Solidari · Pl. Sant Agustí Vell, 15
El Lokal · Cera, 1 bis
La Rosa de Foc · Joaquín Costa, 34
Quiosc Colom · Rambles
Quiosc Tallers · Rambles
Quiosc Canaletes · Rambles
Quiosc Hospital · Rambles

SANTS

Centre Social de Sants · Olzinelles, 30
Espai Obert · Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible · Riego, 35
Terra d'Escudella · Premià, 20
Teteria Malea · Riego, 16

BELLATERRA

Quiosc de Ciències de la Comunicació

BERGA

Llibreria La Mafalda · Plaça Viladomat, 21

BISBAL D'EMPORDÀ

Casal Estel Roig · Pg Marimon Asprer, 11 1er
Ateneu Llibertari Paquita · Pg Marimón Asprer, 16

CORBERA DE LLOBREGAT

Llibreria Corbera · Pg. dels Arbres, 4
Le Centro · Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario · Florida, 40
CSO Banka Rota · Rubió i Ors, 103

ESPARREGUERA

Taverna Catalana L'Esparracat · Feliu Munné, 18

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Quiosc Reine · Ctra. Cornellà amb Dr. Manuel Riera
Ubud Artesania · Mestre Joaquim Rosal, 22

FIGUERES

Estanc Soler · Plaça de l'Ajuntament, 22

GIRONA

Llibreria 22 · Hortes, 22
Llibreria Les Voltes · Plaça del Vi, 2
La Màquia · Vern, 15

SANTA COLOMA DE GRAMENET

La Krida · Sicília, 97
Ateneu Julia Romera · Santa Rosa, 18

GRANOLLERS

Llibreria La Gralla · Plaça dels Cabrits, 5
Anònims · Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic · Roger de Flor, 85

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Quiosc Montserrat · Pl. Mare de Déu de Montserrat
Quiosc · Plaça del Repartidor
La Resistència · Rosalía de Castro, 92

LLEIDA

Ateneu La Maranya · Parc, 13
La Falcata · La Panera, 2
Quiosc Discom · Alfred Perenya, 64
Espai Funàtic · Pi i Margall 26

MATARÓ

Llibreria Robafaves · Nou, 9

MANRESA

Moe's · Joc de la Pilota, 9
Quiosc Arroniz · Avinguda de les Bases, 31

MOLINS DE REI

Llibreria Barba · Rafael Casanova, 45
La Bodegueta · Pintor Fortuny, 45

OLOT

Llibreria Dòria · Sant Tomàs, 6

PALAFRUGELL

Ateneu Palafrugellenc · Ample, 1

EL PRAT DE LLOBREGAT

KOP El Prat · Doctor Soler i Torrents, 36

Quiosc Piscis · Avinguda Montserrat, 45

REUS

Bat a Bat Kultur · Sant Elies, 29

RIBES DEL GARRAF

Llibreria Gabaldà · Plaça de la Font, 2

SANT BOI DE LLOBREGAT

Ateneu Santboià · Av. Maria Girona, 2

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Teteria Índia · Jacint Verdaguier, 9
Ateneu Sanfeliuenc · Vidal i Ribas, 23

SANT JOAN DESPÍ

Llibreria Recort · Major, 60

LA SEU D'URGELL

Llibreria La Llibreria · Sant Ot, 1

SOLSONA

Llibreria Cal Dach · Sant Miquel, 5

TARRAGONA

CGT Tarragona · Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA

L'Estapera · de Baix, 14

VALLS

La Maria de Valls · Forn nou, 26

VIC

Llibreria La Tralla · Riera, 5

VILAFRANCA DEL PENEDEÈS

La Fornal · Sant Julià, 20

DESCOMpte DIRECTA

Presentant la següent entrada, tindreu un descompte de 2 euros a l'espectacle *Pau* de la companyia teatral La Quadra Màgica

Després de Brasil, Argentina i Madrid...

LA QUADRA MÀGICA

Tanca temporada al Llantíol!

PAU?

Teatre-Dansa amb paella
Inspirat en *El Cant dels Ocells*, de Pau Casals
Tots els dimarts a 21.30 h.
del 8 de juny al 15 d'agost

4 euros

www.laquadramagica.com

Em subscric! I vull rebre el cd "La Directa a 100"

al setmanari dels moviments socials Directa per un any i 48 números.

Nom i cognoms _____ CP _____ Municipi _____
Adreça _____ Correu electrònic _____
Telèfon _____
Quota: ordinària | 70 euros Solidària | 140 euros Altres quantitats | _____ euros
Forma de pagament: Domiciliació bancària Ingrés Altres

Vull rebre el cd "La Directa en 100"

De conformitat amb la Llei de Protecció de Dades, teniu dret a accedir al fitxer, rectificar o cancel·lar totes les dades personals. La Directa es compromet a no fer-les servir amb cap finalitat comercial.

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

PREMSA

Sud-àfrica descobreix la qualitat del periodisme espanyol a la Copa Confederacions

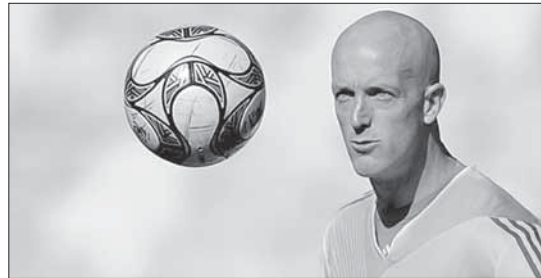
Guillem Sánchez

S'ha de reconèixer que, cada cop que Matthew Booth -l'únic jugador blanc de la selecció sud-africana- toca la pilota, impressiona. Llavors, tot l'estadi esclata: "booooooo". Realment allà passa alguna cosa. "Quan ho vaig sentir per primer cop, em vaig quedar molt estranyat -explica el periodista italià Stefano Liberti, present al partit inaugural de la Copa Confederacions entre Sud-àfrica i l'Iraq. Llavors vaig buscar un periodista sud-africà i li vaig preguntar què passava-. El que passava era, senzillament, el que el públic cridava el seu nom -Booth- d'una forma que realment semblava que l'estiguessin esbrancant, tot i que en realitat l'estava animant.

Però el que podia ser una anècdota divertida sobre una competició es-

portiva força ensopida, ràpidament va ser convertit per força mitjans espanyols -també italians i latinoamericans- en un escàndol internacional de denúncia del "racisme a l'inrevés". Els comentaristes de Telecinco no van estar-se de corroborar: "Clar, el xiulen perquè és l'únic blanc". L'endemà, el diari *Marca* s'atrevia a donar classes d'ètica: "Alguns avantpassats que encara no saben que tots som iguals". *El País* especificava que Booth era esbrancat per una "afició majoritàriament negra". A cap dels periodistes no se li va ocórrer preguntar, per què? Suposem que per si de cas, no fos que al final la veritat els espantés una bona història.

Un cop descoberta la ficada de pota -fins i tot la FIFA va publicar una notícia explicativa al seu portal-, alguns dels implicats en l'errada s'han disculpat, però cap dels demeritats no ha ocupat l'espai de la

mentida als respectius mitjans. A pesar de la moderació de la premsa sud-africana, l'enrabiada per la falsa polèmica no s'ha pogut amagar i han estat força les veus que han recordat com s'insulta els jugadors negres als estadis de l'Estat espanyol. I això que ells no coneixen quina és la dinàmica actual d'aquests mateixos periodistes

tant preocupats pel "racisme a la inversa". Només per posar un exemple, es podria recordar el que es podia llegir a *El Mundo* quan una part del públic madrileny insultava els jugadors negres de la selecció anglesa, el 2004, i provocava una resposta airada de la seva federació: "Alguns inventen conflictes on no n'hi ha".

> Diaris gratuïts, un actiu democràtic

Un estudi danès revela que els diaris gratuïts i els de pagament són similars en termes de contingut polític, si més no pel que fa als rotatius d'aquell país. El periodista Aske Kammers, en un article publicat al diari *Politiken*, exposa les conclusions de la seva tesi, on va comparar aquests dos models de publicació durant una setmana. "Els diaris gratuïts, de fet, són millor del que indica la seva reputació i fins i tot poden ser un actiu democràtic", afirma. Segons Kammers, els diaris de pagament aporten més *background*, anàlisis i opinions. Per altra banda -continua- les publicacions gratuïtes tenen un impacte positiu en democràcia ja que ofereixen un contingut polític a uns lectors amb rendes baixes que normalment lleixen pocs diaris de pagament. L'efecte dels diaris gratuïts en l'afebliment de la influència dels rotatius que són de pagament fa temps que s'estudia, atès l'important paper dels diaris en democràcia, tal com s'apunta a <http://www.newspaperinnovation.com>, un bloc dedicat al seguiment de les notícies que afecten els diaris gratuïts arreu del món. XAVIER BLASCO PIÑOL

TELEVISIÓ

La publicació dels sous dels directius de la BBC genera polèmica al Regne Unit

27 alts càrrecs de la cadena pública guanyen més que el primer ministre britànic

Enric Borràs Abelló

La cadena pública britànica BBC, que els últims dos anys ha fet fora dos mil treballadors arran d'un pla de reajustament, ha fet públics els sous dels alts directius. La llista ha causat polèmica entre els treballadors i els ciutadans britànics, que paguen la BBC amb un cànon obligatori si tenen un televisor a casa. De moment, s'ha fet públic que 27 directius de la BBC guanyen més que el primer ministre,

Gordon Brown. O sigui, que tenen un sou de més de 225.330 euros l'any. De fet, el director general de la BBC, Mark Thompson, guanya 750.520 euros l'any i la directora de BBC Vision, la productora de la corporació, en guanya 471.000.

L'excusa dels responsables de la cadena és que aquests sous són per evitar que els directius fugin als canals privats, però John Whittingdale, president del Comitè de Cultura de la Cambra dels Comuns, ho té ben clar: "Aquests són sous que

superen els que pot permetre's cap emissora privada", assegura. A més, a tot plegat, cal afegir-hi les despeses complementàries. Com els diputats britànics que fa poc van causar una crisi política sense precedents quan es va saber que feien passar tota mena de factures com a despeses associades al càrrec, alguns directius de la BBC no s'han quedat curts, encara que sigui a una altra escala. Entre les despeses més criticades, hi ha la factura de 1.521 euros de la responsable del departament

creatiu de la BBC, Jana Bennett, per una estada en un hotel de luxe a Beverly Hills, o els 468 euros d'un pastís per celebrar el final d'una sèrie de la cadena.

La informació dels sous i les dietes dels cent principals executius de la BBC es publicarà, a partir del setembre, cada trimestre. De moment, però, en podeu trobar un avançament publicat a Internet, a la web de la BBC (tinyurl.com/nu6lf7), en una notícia on s'expliquen algunes de les despeses més desorbitades.

> Contra els acomiadaments de correctors a IB3

Els periodistes d'IB3 i les empreses subcontractades per fer els informatius de la cadena pública il·lenca es van manifestar a Maó el dijous 25 de juny per protestar contra l'acomiadament de dotze correctors de català. Es dedicaven a revisar tots els textos abans que es llegissin les notícies en antena, per corregir els errors ortogràfics i gramaticals, però també l'estil i la pronunciació dels presentadors. En un comunicat, els manifestants van dir que fer fora els correctors era menysprear la seva feina, la llengua i renunciar a convertir IB3 en un mitjà de comunicació públic de referència a les Illes. EBA

FREQUÈNCIES LLIURES I POPULARS [RÀDIO I TELEVISIÓ]

Ràdio Bronka 104.5FM Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV 103.9FM Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Pica 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio Trama 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canagladajove.terrassa.net | Ràdio Pinsania 90.6FM Berguedà www.radiopinsania.net | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Radio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Radio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Radio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org | La Tele 52UHF Gràcia (Barcelona) www.okupemlesones.org | Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

PUBLICITAT

el diari digital de les nacions sense estat

notícies d'Europa i del món
fixes amb les dades de context
dossiers especials, entrevistes i documentació
en català i en anglès

<http://www.nationalia.cat>

, expressions

cultura@setmanaridirecta.info

La 'nouvelle vague', cinquanta anys després

Es compleix mig segle de l'onada de cineastes francesos que van esmicolar els tòpics del cinema europeu

Ignasi Franch
cultura@setmanaridirecta.info

Després de la II Guerra Mundial, es va assentar un cert model de cinema francès de decorat, un cinema rotat en estudi i decorats, amb gran pes pels diàlegs. *Les enfants de paradis* (1945) és un dels referents entre aquestes films teatralitzants que van dominar l'Estat francès a nivell cinematogràfic fins que una nova generació de cineastes crítics, unificats sota l'etiqueta *nouvelle vague* (nova onada), va començar a treballar alternatives contundents. Enguany se celebra el cinquantè aniversari d'aquest moviment proteic, usant com a referència temporal l'estrena a les sales franceses de *Le beau Serge*, *Los cuatrocientos golpes* i *Hiroshima mon amour*. Poc després, la revolució formal acabaria de consolidar-se amb *Al final de la escapada*, el primer llargmetratge de Jean-Luc Godard. Com en el cas de l'altre gran moviment del cinema modern, el neorealisme italià, la nova onada francesa influiria en el futur de moltes cinematografies. A Japó, la *nuberu bagu* dels Oshima, Imamura o Teshigahara seria cabdal. El paper jugat per l'Escola de Barcelona a l'Estat espanyol seria més modest.

Uns trets bàsics
Godard, Chabrol, Truffaut, Rohmer...
La nòmina de directors adscrits a la

nouvelle vague ha estat variable. El pes de cadascun dels involucrats impossibilitava que es fixessin unes coordenades d'actuació molt marcades. Però sí que es poden detectar alguns interessos comuns, no tant en les aportacions més personals dels autors com en les actuacions a la contra del sistema establert: l'ús freqüent de rodatge en exteriors trencava la dependència vers els estudis i el gust pels treballs de càmera en mà i per la improvisació dels actors no només eren mitjans per trobar l'autenticitat, sinó també mètodes per configurar un cinema urgent i barat.

Per sobre de tot, planava el dimensionament del director de cinema com a autor controlador d'un univers propi. Hi cabia la reivindicació d'*outsiders* com Nicholas Ray o Sam Fuller i, en alguns casos, l'atracció pel material narratiu genèric (especialment del film *noir*) reelaborat de manera personal i sovint molt formalista. Amb el pas dels anys, Truffaut i Chabrol van ser els directors que es van allunyar de manera més evident de l'experimentalisme inicial, el segon d'ells molt dedicat al *thriller* des d'una perspectiva quotidiana, serena, amb espais per la descripció caracterològica i la crítica de la classe burgesa. Rohmer, per la seva banda, va anar consolidant-se com un autor molt identificable: les seves pel·lícules, en aparença molt

Fotograma de *Al final de la escapada*

senzilles, han cercat una depuració extrema que cerca la revelació de la realitat mitjançant el modelat meticulós de les ficcions.

Godard com a tòtem
La figura totèmica de Jean-Luc Godard arriba a deixar a l'ombra les obres d'alguns dels seus companys, fins al punt que, en ocasions, *nouvelle vague* és sinònim de Godard. Durant anys malaltíssimament prolífic, va ser el francirador del moviment en el seu vessant pràctic i també en el teòric. Després de construir films a partir de

materials narratius tan *pulp* com acadèmics (d'Spillane a Dreyer) amb influències estètiques del pop art, poc a poc, el director va definir unes formes que s'acostaven a l'assagisme filmic. Curiosament, malgrat ser un cineasta autor, el francosuís va aspirar a dissoldre's dins un col·lectiu, Dziga Vertov, en la seva etapa més polititzada -filomaoista- després de la culminant *Week-end*, estrenada l'any 67.

Alain Resnais, el discutit
Si la majoria de cineastes del nucli dur de la *nouvelle vague* formaven

part de l'òrbita de la revista *Cahiers du cinéma* i es mostraven allunyats de les formes literàries de la *nouvelle roman*, Resnais publicava a *Positif* i va partir de textos de Marguerite Duras i Alain Robbe-Grillet per crear els seus primers llargmetratges. Als seus treballs mostrava gran interès per la dislocació temporal i per oferir narracions que no seguissin el temps cronològic, sinó el criteri expressiu i associatiu de l'organitzador, de l'autor, en ocasions amb un sensualisme i una sentimentalitat que el distingirien de cineastes més freds. Aquest acostament a la *nouvelle roman* va suposar la seva adscripció a la *rive gauche* i la seva exclusió ocasional de la *nouvelle vague*. Tot i això, el seu primer llargmetratge de ficció es considera normalment un dels grans films de la nova onada. Es tracta de la pel·lícula *Hiroshima mon amour*, un film poetitzador i manierista que narra una història d'amor (casual i condemnada a la caducitat) franco-japonesa viscuda per dos personatges definits pels seus traumes: el Nevers del col·laboracionisme i l'amor amb un soldat alemany i la Hiroshima de la bomba. Resnais seguiria camins similars i canviaria Duras per Robbe-Grillet o Jean Cayrol com a llibretistes a *El año pasado en Marienbad* i *Muriel*.

Filmografia bàsica de la nova onada

Muriel

Director:
Alain Resnais
Guionista:
Jean Cayrol
Durada: 110 minuts

Una dona es retroba amb el seu amant de jove, en una relació estroncada per malentesos i pel hiatus de la guerra. Però el marc no és l'ideal, ja que es prefigura una antifamília integrada per una dona, el seu fillastre i l'amant mentider compulsiu acompanyat d'una falsa neboda. Resnais estetitzava aquesta història d'enganys i oblits mitjançant un muntatge fortament experimental que esmicola la narració disseminant noves situacions dramàtiques i usant el lipsis constants, petites i desconcertants. Hi ha quelcom de màgic en una forma que dificulta empatitzar amb els personatges, però alhora multiplica l'interès per descobrir els seus enigmes i secrets.

Masculino femenino (1966)

Director i guionista:
Jean-Luc Godard,
inspirant-se en històries de Guy de Maupassant
Filmmax, 104 minuts

Godard combina -amb uns resultats molt estimulants- la construcció d'una trama romàntica, les escenes del París real i el comentari sociopolític, tot retratat amb una bella i viva fotografia en blanc i negre. Paul prova de trobar una vocació mentre intenta seduir Madelaine, una model que vol obrir-se camí en el món de la cançó. La progressiva aversió de Godard vers el pop com a estètica glorificadora (i generadora) d'objectes de consum comença a evidenciar-se en aquest film, que es pot gaudir com una narració romàntica atípica -en la línia iconoclasta de *Al final de la escapada* o *Banda aparte*- i també com una ficció crítica i amb rares irrupcions de realitat (entrevista a una *miss* inclosa).

2 o 3 cosas que yo sé de ella (1967)

Director i guionista:
Jean-Luc Godard
Editor: Filmmax
Durada: 83 minuts

Ja immers en un procés de politització que culminaria amb *La chinoise*, *Week-end* i el seu període de dissolució d'autoria dins el col·lectiu Dziga Vertov, Godard examina el París contemporani previ al maig del 68 i detecta una creixent implantació de l'*american way of life* basat en el consumisme. La protagonista del film és una mare de família que es prostitueix, però això és el de menys: *2 o 3 cosas que yo sé de ella* és una de les primeres obres del seu autor on la ficció s'impregna d'*assagisme*, i la narració és interdependent dels discursos (contra la invasió del Vietnam, contra l'urbanisme especulatiu...) que la veu en off del mateix Godard xiuxieja.

Alain Resnais. Cortometrajes (1948-1958)

Director: Alain Resnais
Editor: Versus Entertainment
Durada: 78 minuts

Aquesta selecció de peces breus realitzades per Alain Resnais il·lustra la creació d'una veu personal i evidencia alguns dels trets bàsics que definirien els seus primers llargmetratges. L'interès per la imatge estètica es manifesta en la realització de petits documentals sobre l'art de Picasso i Van Gogh i la fixació d'un estil visual on hi caben *travellings* de càmera poètics com els de *Toda la memoria del mundo* és perfectament coherent amb la narrativa visual de *Noche y niebla* i *Hiroshima mon amour*. Com també ho és el desig d'explorar les ferides deixades per la II Guerra Mundial, presents al curt *Guernica*, als dos films esmentats i a la futura *Muriel*.

ARTS ESCÈNIQUES

InnMotion 2009: la utilitat o no de les arts per la transformació social

La biennal es torna a instal·lar al CCCB de Barcelona de l'1 al 4 de juliol

A l'edició d'enguany, destaquen les *performance* enfocades a ironitzar sobre la funció social dels 'artistes' i l'àrea temàtica sobre la crisi 'Que ens tornin els calés'.

Àlex Vila
cultura@setmanaridirecta.info

Enguany, el grup Conservas -l'equip organitzador de l'InnMotion- ha decidit enfocar el seu interès crític cap al propi gremi. Potser és pel bagatge acumulat després de quatre edicions d'aquesta biennal, o potser -com ens diu Simona Levi, una de les integrants del grup Conservas- perquè "la passivitat d'alguns artistes -que formalment són crítics, però es mostren totalment passius en temes dels quals no són responsables directes però sí agents implicats- se'ns fa preocupant. Com pot ser que no ho vegin? -ens preguntem sovint". Aquesta edició de l'InnMotion s'organitza al voltant de la pregunta "Per què serveixen els artistes?".

Dos exemples i més de vint contraexemples

Dos exemples de com *els artistes* acaben produint coses perniciosos socialment els trobem en àmbits que fa temps que Conservas està treballant i que són el punt de partida d'aquest debat: l'habitatge i la propietat intel·lectual. Uns temes que ja apareixien a la simulació de *teledemocràcia* que va significar l'espectacle *Realidades Avanzadas* (2007), però ara centrant-se en el rol que hi juguen *els artistes*.

Primer exemple: l'anomenat *efecte bohemi* que converteix els barris degradats en llocs *cool* quan la concentració de tallers artístics augmenta i alhora esdevenen una bombolla d'especulació immobiliària. El segon exemple el trobem en tota la cantarella de la *propietat intel·lectual* que fa l'SGAE, precisament en nom dels artistes. Aquesta edició de l'InnMotion serà autocrítica amb el gremi artístic mitjançant la ironia i les teatralitzacions, amb vocació de ser intel·ligibles per un públic ampli.

Així doncs, davant dels processos perniciosos que es generen en nom dels artistes, aquests es donen per al·ludits? Algunes i alguns sí: més d'una vintena de grups de *performance*, teatre, arts visuals aplicades, etc. ens mostraran el seu treball com a contraexemple d'un art que dona suport i acompanya els moviments socials. L'encontre també comptarà amb espais lúdics com l'àrea musical o el *divertimento* d'intervenció en la sexualitat i els cossos: "*How do you like my landscape*". Exceptuant els espectacles principals, que costen entre 3 i 4 euros, totes les altres activitats són gratuïtes.

Algunes propostes d'aquesta edició
El dia 1 i 2 de juliol, a les deu de la nit, s'estrenarà l'espectacle teatral *Las listas*, que mostra un hipotètic món d'utopies d'autorealitzacions

artístiques on tothom ha esdevingut artista, però no hi ha ningú que treballi en un supermercat o arregli sabates. Aquest món pròxim al col·lapse, però amb fervor creatiu ha estat escrit i dirigit per Wallovits, codirector -amb Roger Gual- del film català *Smoking Room* (2002), pel·lícula guanyadora d'un Goya al millor director novell. A l'obra, hi actuen Francesc Garrido, Gonzalo Cunill i Pep Cortés.

Per altra banda, qui vulgui una crítica irònica a la retòrica pròpia de la figura de l'artista agosarat, la trobarà amb la *performance Watch me fall* de la parella anglesa que formen Action Hero, una acció programada pel divendres 3 i el dissabte 4, també a les deu de la nit.

Cal destacar que el festival compta amb la participació d'un grup de teatre bielorús, el Belarus Free Theatre. Aquest grup s'ha caracteritzat per la seva dissidència dins el règim bielorús, malgrat la repressió a la qual ha estat sotmès. L'obra *Generation Jeans* s'ofereix en quatre parts -de dimecres a dissabte- i la representació és a les 21:30h.

Pel que fa a l'àrea de la crisi s'hi mostraran tot tipus d'eines "artístiques" d'intervenció i acció adaptades al context actual.

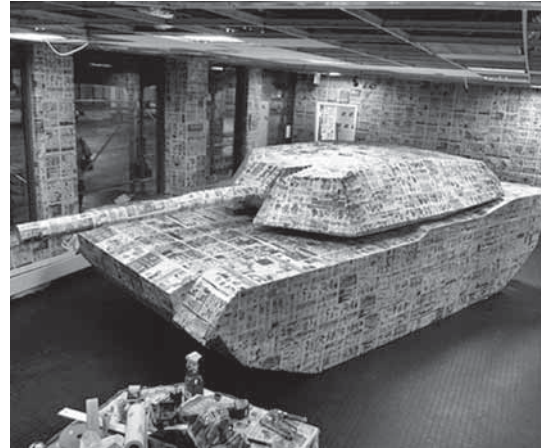
+ INFO

innmotion09.conservas.tk/

ARTS ESCÈNIQUES

El conflicte colombià a partir de l'exploració del cos en escena

La Red Juvenil de Medellín visita Barcelona

Jordi Panyella i Carbonell
cultura@setmanaridirecta.info

Quan vam visitar Medellín, a Colòmbia, la Red Juvenil era el més semblant a una CSO que vam trobar. Mentre unes feien tai-txi, altres preparaven el dinar popular i unes altres estampaven motius antimilitaristes a peces de roba diversa, vam conèixer la Tatiana, que ens va convidar a una sessió del grup de teatre on ella participava. "En diuen teatre de l'oprimit, però nosaltres preferim dir-li teatre de l'alliberament, perquè sentíem que sempre parlàvem d'opressions quan, justament, el que volíem era transformar-ho".

La sessió va durar un parell d'hores i un dels millors moments va ser durant l'exercici de la màquina. D'una a una, havien d'entrar al cercle i fer un moviment i un so repetitius. Després, entre totes, havien de construir la màquina del que, prèviament, havien consensuat com un dels problemes més grans de Colòmbia, la guerra. Unes mostraven el gest de disparar, altres el de no veure-hi, altres el desplaçament, un bevia Coca-Cola i una altra -que venia de Barcelona- va sortir de la sala i s'ho va mirar a través de la finestra, de lluny. Quan la màquina de la guerra estava en ple funcionament, la Tatiana va dir: "Ara, sense desfer-la, construïrem la màquina que hauria de solucionar aquest conflicte". Aquella que es tapava els ulls, se'ls va descobrir i es va acostar a la noia que tenia una pistola i que l'apuntava al cap. El que bevia Coca-Cola en va promoure el boicot i les qui s'apuntaven amb armes es miraven preguntant-se: "Tu no ets filla de camperola, com jo?".

L'exercici de la màquina forma part de les tècniques de teatre de l'oprimit (o de l'alliberament). Després de reflexions, assajos i molts quilòmetres, la Red Juvenil

serà a Barcelona per mostrar-nos la peça que ha nascut del seu grup: *Entre danzas y tambores nace la esperanza*. I és que, mostrar-se, parlar enmig del conflicte, és un dels objectius de la Red Juvenil. A Medellín, després de rebre amenaces mentre organitzaven el concert anual *Anti-mili sonora*, "vam decidir pintar el local amb coloraines. No ens voleu veure? Doncs ens tindreu més visibles que mai".

ACTUACIONS

Dissabte 4 de juliol a les 16h. al Besmina (Parc del Besòs, Sant Adrià del Besòs), en el marc del 1r Festival Internacional Juvenil de Teatre Social i Teatre de les Oprimides.
Dilluns 6 de juliol a les 21h. a RAI (carrer carders, 12, Barcelona).

+ INFO

www.redjuvenil.org

expressions

Sants acull la diada del cooperativisme

El 4 de juliol el projecte Barri Cooperatiu organitza la jornada del Dia Internacional del Cooperativisme i inaugura l'exposició 'Memòria cooperativa a Sants'

Estel Barbé i Gemma García
cultura@setmanaridirecta.info

Sants és un barri de Barcelona amb una tradició històrica potent de cooperativisme. Per aquesta raó i perquè fa uns mesos es va posar en marxa el projecte Barri Cooperatiu, el proper 4 de juliol serà seu del Dia Internacional del Cooperativisme.

Segons la Generalitat, el 2008 hi havia 4.056 cooperatives registrades a Catalunya. I actualment, al barri de Sants, és l'estructura triada per 80 empreses de diversos sectors. Tot i que el moment d'esplendor de l'economia

social va ser en el marc del moviment obrer a finals del segle XIX, actualment, Barri Cooperatiu es disposa a difondre'n els valors i les pràctiques a escala local i comunitària, a impulsar les cooperatives existents i fomentar-ne de noves. Darrere d'aquest projecte hi ha la cooperativa autogestionària La Ciutat Invisible i la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya, que han organitzat conjuntament tota la jornada d'activitats del 4 de juliol, a càrrec de diverses cooperatives del barri.

Aquest és el dia triat per inaugurar l'exposició històrica *Memòria cooperativa a Sants*. Fruit d'una

exhaustiva recerca documental, una sèrie de plafons facilitaràn un retrat sobre els orígens, la història i la rellevància econòmica i social del cooperativisme a Sants a través de protagonistes emblemàtics. Una ruta històrica pel barri, a càrrec del col·lectiu Negres Tempestes, recorrerà els edificis que van allotjar totes aquestes cooperatives i altres experiències d'arreu del món desfilaran en un vídeo-fòrum a càrrec de Pim-Pam Films.

La Fira de cooperatives serà la prova tangible que el cooperativisme és una iniciativa empresarial possible i arrelada al barri. Una d'aquestes cooperatives és de consum i s'anomena Germinal. Aquest grup acumula una trajectòria molt llarga i, juntament amb el Grup de Consum crític de l'Espai Obert, facilitaràn les claus per construir una cooperativa de consum. D'altra banda, Artijoc ha preparat una matinal infantil per aprendre i gaudir amb jocs cooperatius i ludoteca a la plaça de Sants, entre d'altres activitats que es desenvoluparan durant tot el dia.

Dia Internacional del Cooperativisme

4 de juliol. Activitats a les Cotxeres de Sants i a la plaça de Sants
ORGANITZA: BARRI COOPERATIU
www.sants.coop

Memòria política i vida cooperativa

Sovint desconexem la magnitud del cooperativisme, tant a escala internacional com al barri on vivim. Memòria Cooperativa a Sants és un intent, justament, de fer visible el conglomerat d'experiències que han dotat el barri d'un llegat i un present. L'exposició compta amb una primera part centrada en la gènesi de les cooperatives en el marc internacional i el sorgiment d'enllaços, on destaca la iniciativa pionera anglesa de Rochdale el 1844. El cas català també hi té una bona cabuda amb la contextualització de les primeres cooperatives del segle XIX, que van forjar un teixit prou sòlid per fer

front a les vagues i el pistolisme patronal de les primeres dècades del segle XX, en un context de forta conflictitat social. Malauradament, però, el teixit cooperatiu i totes les seves esperances es van esfondrar amb la derrota de la Guerra Civil i la repressió salvatge posterior.

Enmig de tot plegat, el 1897 el barri de Sants havia quintuplicat la seva població fins arribar a les 25.000 persones. Un nou context social en el qual hi havia espai per tot tipus d'experiments revolucionaris i cooperatius. L'exposició se centra en cinc d'aquests models. Tres cooperatives de consum de l'anome-

nat grup de Sants i dues de producció. La Lleialtat Santsenca, la Model del Segle XX -que l'any 1927 era ja la quarta cooperativa de consum de Catalunya- i finalment l'Empar de l'Obrer del carrer Premià, esdevinguda la Popular Santsenca. En el ram de la producció, destaquen la rajolera solidària La Redemptora i l'Agrupació Vidriera.

En definitiva, un exercici no només de memòria històrica, sinó també de memòria política, com la mateixa exposició pregona, per desenvolupar, imaginar i subvertir noves formes de treball i consum col·lectives.

Reflexionant sobre la prostitució

El CSA La Maranya organitza les jornades 'Prostitució: drets i llibertats de les dones'

ARI NIETO

Directa Terres de Ponent
terresponent@setmanaridirecta.info

El Centre Social Autogestionat La Maranya de Lleida ha acollit, durant la darrera quinzena de juny i la primera de juliol, unes jornades de debat i reflexió al voltant del treball sexual. Sota el títol *Prostitució: drets i llibertats de les dones*, les jornades se centren en quatre eixos temàtics -l'històric, l'actual, les normatives del civisme i el debat entre la regulació i l'abolició- i en clau local. Compten amb la participació de professorat de la Universitat de Lleida -Maria José Vilalta i Joan Pallarés-, associacions que treballen en aquest camp -Anti-Sida Lleida-, organitzacions que s'han oposat a la nova normativa cívica -CUP- i d'altres que han dut el debat en el seu si -CGT.

Les jornades responen a una necessitat clara de la ciutat. Per una banda, el gener d'aquest any, el consistori municipal (PSC) va aprovar -amb el suport de CIU i PP- una ampliació de la normativa del civisme que fa possible sancionar amb multes d'entre 200 i 3.000 euros les prostitutes que exercixin al carrer i els seus clients. Per altra banda i tal com afirmen des del CSA La Maranya: "Després de quatre anys d'estar al barri, considerem que no s'està duent a terme una anàlisi correcta de la situació i de les problemàtiques que s'hi viuen i, encara menys, pel que fa a

la prostitució. L'existència de prostitució no és una novetat però, durant els darrers mesos, considerem -des del nostre desconeixement- que la situació i les condicions de les dones que l'exerceixen al centre històric s'ha agreujat". I afegeixen: "L'Ajuntament, lluny de buscar mesures, el que ha fet és criminalitzar les dones que estan al carrer".

Un altre objectiu important de les jornades és el de dur a terme un debat sense tòpics ni prejudicis: "Des de la Maranya, volíem debatre nosaltres mateixes sobre la complexa realitat de la prostitució per poder tenir una visió més àmplia i crítica del tema i que, a la vegada, ens servís per apropar-nos una mica més a les nostres veïnes".

"Les diferents xerrades dutes a terme fins ara s'han caracteritzat per una participació nombrosa, per la diversitat intergeneracional i de sexes i per l'assistència de persones a qui, en general, els costa apropar-se a espais com el Casc Antic i La Maranya", expliquen membres del Centre Social a la DIRECTA. "A més, els debats estan essent molt interessants i es veu que realment la gent tenia ganes de parlar d'aquest tema".

+ INFO

www.suportponent.net

rebrot '09
l'aplec dels joves dels Països Catalans

construïm la llibertat!

www.maulets.org * www.rebrot.org

la Burxa

comunicació popular
des de 1998

BarriSants.org

Després de Brasil, Argentina i Madrid...
LA QUADRA MÀGICA
Tanca temporada al Lliantíol!

PAU?

Teatre-Dansa amb pacifista
Inspirat en *El Cant dels Ocells*, de Pau Casals
Tots els dilluns - 21.30 h.
del 8 de juny al 16 d'agost

4 euros

www.laquadrामagica.com

MÚSICA

Les rareses d'Habeas Corpus

El grup publica el seu desè CD, on homenatja els seus referents musicals i recupera material inèdit

Al voltant de 1994 van començar a sonar les primeres cançons de guerra d'Habeas Corpus. Uns temes que van omplir el seu primer disc, *Sociedad Mecanizada* (Potencial Hardcore). I va ser amb aquest treball a les mans que es van plantar a tocar a Barcelona per primera vegada. Son setze anys donant canya des dels escenaris i, amb aquest *Rarezas* (Lengua Armada, 2009), ja són deu els discos amb què els Habeas han repartit melodies contundents i arguments de denúncia social i política. Un grup que ha crescut i que ha decidit mirar enrere en la seva trajectòria i fer un regal als qui gaudeixen escoltant-los. *Nano*, fundador, exguitarrista d'Habeas Corpus i creador del segell Lengua Armada, explica quines han estat les motivacions per treure aquest treball.

Jordi Raymond
cultura@setmanaridirecta.info

Rarezas', a més de diversos temes inèdits i remescles, inclou versions de bandes referencials per Habeas Corpus. Per quin motiu heu triat les que apareixen al disc?

Qualsevol grup que decideix fer una versió ho ha de fer amb una intenció clara: la d'aportar la seva pròpia manera d'interpretar un tema en el qual el grup s'ha vist reflectit en algun moment de la seva vida. Les motivacions poden ser moltes. En el nostre cas, hem escollit aquestes perquè són representatives d'algun moment de la nostra trajectòria, tant en sentit personal com en sentit grupal. Són aquestes com podrien ser moltes d'altres i també d'estils molts diversos perquè, en aquest grup, les influències sempre han estat moltes i molt variades.

Des del màxi CD 'Subversiones'

(Zero Records, 2005) ja sabíem que us agrada La Polla Records però, per la col·laboració amb Evaristo en la versió tecno de "Basta Ya", veiem que la vostra relació és més estreta. Com ha anat l'experiència de treballar amb un monstre del punk-rock com ell?

La seva participació al disc no ha suposat un apropament personal més enllà del que ja teníem anteriorment. En tenim prou amb la satisfacció de poder reconèixer una cançó nostra en la veu de qui ja és una personalitat -podríem dir-li així dins la història de la música a l'Estat espanyol. Crec que la seva biografia així ho certifica i per això la satisfacció personal és rotunda. La seva participació aporta un matís a la cançó i, per extensió, al disc en la seva totalitat.

En aquest disc es nota que hi ha cançons inèdites de gairebé totes les èpoques d'Habeas. Us heu tret alguna espineta, oi?

LENGUA ARMADA

Espinetes no, però sí que ens ha servit per poder fer públic part d'aquell material inèdit que sempre es va quedant enrere en el propi recorregut de cada banda de tots aquests anys. Aquest disc ens ha servit per capbussar-nos en la nostra memòria i poder rescatar les gravacions que hem entès que podien ajustar-se més als criteris de validesa i qualitat que busquem incorporar

sempre als nostres treballs.

Sempre heu tingut una relació especial amb els Països Catalans. Fins i tot heu treballat amb discogràfiques catalanes com Propaganda pel Fet o Carnús Records.

On alguns insisteixen que cal que hi hagi una rivalitat obligada, nosaltres insistim a parlar de solidaritat en termes de pobles i -sobretot- de classe. Sempre ens hem enfrontat als

clixés, als tòpics i a les suposades veritats úniques, que no solen ser més que mentides interessades. Catalunya ha respost massa ocasions a aquesta interpretació fictícia. Si en algun moment hem estat capaços de contribuir a trencar aquest enfrontament inoportú entre els qui patim els mateixos mals, benvinguda sigui la nostra aportació, per minúscula que pugui resultar.

MÚSICA

CRÒNICA

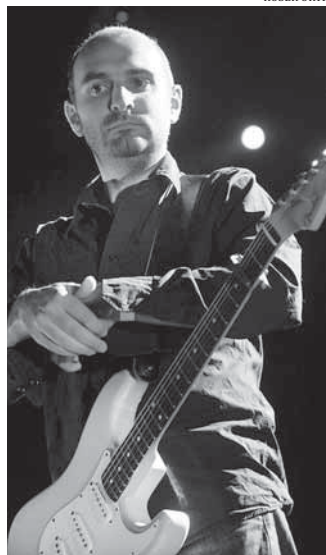
PopArb, el triomf de la nova escena musical

Jordi Garrigós
cultura@setmanaridirecta.info

Cinc anys després de començar l'aventura de fer un festival de música independent amb un cartell format exclusivament per bandes del país, el PopArb s'ha fet gran -massa i tot- pel recinte on celebren els concerts. *Sold out* d'entrades (2.000) i aglomeracions per comprar tiquets de begudes abans d'escoltar -amb obligat retard després de la pluja- Phil Musical amb Angelina i els Moderns. Formats exclusivament per l'ocasió, van fer les delícies dels nostàlgics del *je je* amb un set de velles glòries remasteritzades. Els plats forts de la nit eren Joan Miquel Oliver i Love Of Lesbian. El mallorquí va desgranar el seu darrer disc i els millors temes del seu debut amb una eficàcia inesperada, mentre que els Love Of Lesbian van optar per la interpretació completa del seu darrer -i fallit- disc. A banda dels caps de cartell, també vam poder escoltar Oliva Trencada, uns irregulars! i els divertits Els Nens Eufòrics -banda del poeta Josep Pedrals-, que van fer ballar el personal amb una

versió a la catalana del "Love is in the air", el famós *one-hit-wonder* de l'australià John Paul Young.

La tarda de la segona jornada del PopArb ens deixaria un concert en petit format excel·lent de The New Raemon i la sorpresa de La Sentina. També es va poder gaudir del bon duet de Dèlen amb Carles Sanjosé, preludi del que escoltariem la nit que tancava el festival de la Selva. Ja de nit, van arribar els més esperats: els Manel. Els reis del folk català van fer les delícies d'uns seguidors que els perdonen, fins i tot, que acabin el concert fent tres versions. Nueva Vulcano van sonar contundents i ens van posar els pèls de punta amb cançons tan emblemàtiques com "Mano Izquierda". La gran sorpresa va arribar amb Two Dead Cats. Els gironins van donar una lliçó de hardcore accelerat i histriònic, digne de la millor escola. Finalment, la darrera nit va acabar amb Mazoni, que actuava a les 3 de la matinada i que va sonar compacte, elèctric i amb el públic de cara. Això és tot el que ha donat de si el PopArb. L'any que ve més i millor. Això sí, si pot ser, en un altre recinte.

ROSER ORTIZ

CAMPANYES

La tretzena edició del Correllengua arrenca amb un homenatge a Manuel de Pedrolo

Directa Terres de Ponent
terresponent@setmanaridirecta.info

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL) s'avança a la commemoració del vintè aniversari de la mort de Manuel de Pedrolo i, en el marc del Correllengua 2009, ret tribut a un dels escriptors més universals de la literatura catalana, sempre fidel al país, la llengua i les classes populars.

Així, el dissabte 27 de juny, va arrencar una nova edició del Correllengua amb l'objectiu d'incrementar fins a 600 els municipis adherits arreu dels Països Catalans. Els primers actes del Correllengua 2009 es van celebrar a l'Aranyó -població natal de Manuel de Pedrolo- amb una ofrena floral a la casa de l'escriptor. Des d'allà, la comitiva es va desplaçar fins a Cervera, on es van celebrar diverses activitats culturals i es va rebre la flama del Correllengua. La filla de l'escriptor, Adalais de Pedrolo, va destacar la defensa de la llengua, la cultura i la nació catalanes que va fer el seu pare. BLANCA BALANYÀ

, expressions

ARTS ESCÈNIQUES

Arts subversives als espais urbans emblemàtics

Impressions de les cinc edicions de la Fira d'Arts de Carrer de Roquetes

Estel Barbé
cultura@setmanaridirecta.info

Per qui no hi hagi estat mai, la Fira d'Arts de Carrer del barri barceloní de Roquetes pot esdevenir una experiència inèdita d'expressions de cultura urbana barrejades amb el caliu d'un barri tradicional, d'aquells on la gent surt al carrer, s'instal·la la cadira, ajuda a tallar els carrers pel pas de la cervavila i -sobretot- comenta la jugada. La cinquena edició d'aquesta fira es va celebrar el 27 de juny, coincidint -com sempre- amb la Festa Major del barri.

Les Roketeando, el col·lectiu que va engendrar i continua encarregant-se de tot l'enrenou, sembla que encara hagi de cremar moltes piles, tal com va demostrar el dissabte amb una tarda, una nit i una matinada plenes de propostes de les moltes arts que podem trobar a peu de carrer. El veïnat no s'ho va pensar i, des del primer moment, durant la cercavila, tothom va anar traient el cap, seguint l'animació del grup de percussió i acrobàcia colombiana Chiminigauca. A partir d'aquí, el tret de sortida del teatre, el tradicional spectacle aeri i de trapezi a l'Ascensor -al carrer Alcàntara- i el Combinat de Circ a l'Amfiteatre. Tot plegat amb el suport

d'entre 150 i 200 veïnes i veïns, uns quants dels quals, com cada any, van acabar als torns de barres i donant suport a tota la tasca logística d'última hora que calgués fer.

L'Amfiteatre del Parc Pla de Fornells
Si l'Amfiteatre del parc parlés, podria descriure dècades d'expressió urbana, des dels *grafittis*, fins a les classes improvisades de sevillanes, monopatins, hip-hop, teatre, circ i concerts. Un espai públic d'aquells que, malauradament, podem comptar amb els dits de la mà a la ciutat de Barcelona. L@ Roketeando en són plenament conscients, és per això que decideixen de concentrar-hi el gruix de la Fira, sobretot amb el Combinat de Circ i els concerts de la nit.

En parlem amb el Luís, del barri de la Trinitat i un dels organitzadors veterans que no dubta de l'objectiu de la mostra: difondre l'art de carrer, el del dia a dia. També hi ajuda, com diu ell, la tradició que arrossega Nou Barris amb l'activitat de l'Ateneu. Així, la jornada es converteix en una manera de dignificar el conglomerat d'arts urbanes que hi tenen lloc. Alhora, és una ocasió per donar una oportunitat als grups joves, aquells que acaben de començar, de tenir un espai, un públic i un escenari. Una

proposta temptadora i que, d'alguna manera, també passa per la subversió urbana i per l'aprofitament d'espais emblemàtics del barri per dur a terme intervencions artístiques. Aquest és el cas de l'Ascensor del carrer Alcàntara, un punt de trobada i indicatiu del nord i el sud del barri però on, com diu el Luís, "mai no hi passa res".

Desequilibris culturals

La conversa deriva al tema -sempre espinós- del pressupost. La fira s'autogestiona en part i compta amb el suport de la Comissió de Festes del barri. A més, el Luís remarca que, enguany, han tingut certes desavinences amb el Districte de Nou Barris a causa de la reducció dels escenaris -de dos a un de sol- i de la baixada de potència de l'equip tècnic dels diferents concerts. No obstant això, espera que les limitacions quedin aquí i no derivin, per exemple, als horaris. No dubta, però, que la Fira d'Arts de Carrer encara té molta metxa per cremar.

+ INFO

www.roketesalcarrer.org

EL REBOST

Sopes fredes per estius calents

María Ortuño
rebost@setmanaridirecta.info

En du o no, de ceba, el gaspatxo andalús? La qüestió és irrellevant si coneixem els orígens d'aquest menjar. La paraula *gaspatxo* prové del romà *caspa* (tros petit) i del sufix mossàrab de caràcter despectiu, *-atxo*. També podria ser la derivació a l'àrab hispànic del terme grec *raspall d'església*, per la varietat d'ingredients que hi trobem.

Juan Madrid, al seu llibre *La Mano Negra* sobre la repressió patida a les revoltes anarquistes andaluses a finals del segle XIX, ens parla sobre les condicions de vida dels *jornaleros*. El gaspatxo fred

era el menjar que ingerien els treballadors del camp al matí -molt d'hora- i al migdia. Consistia en una sopa d'oli i all freda -sovint les sobres de l'esmorzar o del dinar- a la qual s'afegia pa i vinagre. Aquest plat tan bàsic i auster ha derivat en tota una varietat de cremes i sopes fredes que ara gaudim a l'estiu. En afegir-hi verdures fresques, s'ha convertit en una menja reconstruïent que cadascú pot preparar al seu gust. Les propietats nutritives estan garantides per les substàncies antioxidants de l'all i dels tomàquets -que ajuden a prevenir malalties cardiovasculars i càncers, entre d'altres- i per la gran quantitat de vitamines i sals minerals que tenen les hortalisses.

Receptes

Gaspatxo andalús i altres (4 racions)

1 kg tomàquets madurs, ½ cogombre, ½ pebrot vermell o verd gran, 2 dents d'all mitjanes, ½ ceba (opcional), ½ got d'oli d'oliva, sal al gust, comí picat (opcional), un tros gran de pa dur i un rajolí de vinagre.

Primer es bat l'oli amb la sal i l'all fins aconseguir una pasta groga blanquinosa. Després, hi afegim la resta de verdures i el pa sucat amb l'aigua i el vinagre, que haurem deixat en remull almenys mitja hora.

Si canviem els tomàquets i el pebrot vermell per un parell de pomes i pebrot verd, tenim la recepta de gaspatxo blanc. També hi hem d'afegir un grapat d'ametlles pelades. L'*ajoblanco* és un gaspatxo blanc que no porta pomes ni hortalisses, només l'all, el pa i les ametlles. Normalment es fa una barreja densa i es deixa a la nevera un parell d'hores. Al moment de servir-lo, se li posa aigua freda fins que es dissol com si fos gaspatxo.

Si volem menjar el gaspatxo andalús amb cullera, podem servir-lo amb trossos de tomàquet, pebrot, ceba, ou dur i pa torrat -rosteu. Al gaspatxo blanc i l'*ajoblanco*, només s'hi posen grans de raïm o trossos de meló.

Porra d'Antequera i *salmorejo* (4 racions)

4-5 tomàquets madurs mitjans, 1

pebrot verd (el *salmorejo* no en du), 1 dent d'all, 1 rajolí d'oli d'oliva, sal al gust, 4 trossos grossos de pa dur, un rajolí de vinagre (opcional). Per la picada: 2 ous, pebrot del piquillo

Bullim els ous i posem el pa dur en remull. Batem la sal, el pebrot verd, l'all i els tomàquets. Hi afegim el pa, al qual haurem tret l'aigua que no hagi xuclat. Ho batem fins a obtenir una massa fina però espessa, tot agregant l'oli de mica en mica. Ho deixem refredar i ho servim amb la picada per sobre. El *salmorejo* se serveix amb picada de clara d'ou i un rajolí d'oli d'oliva.

Pipirrana, saltalindes i sopa freda d'enciam

Si trossegem totes les verdures petites del gaspatxo andalús i les amanim amb sal, oli i vinagre, tenim la *pipirrana*. També es pot menjar com si fos una sopa, posant-li aigua molt freda i orenga o julivert.

El *saltalindes* és una sopa molt lleugera. Només porta tomàquet, ceba i pebrot en trossos petits, aigua freda, sal, oli i vinagre. S'ha de deixar reposar almenys un parell d'hores perquè l'aigua agafi el gust de les verdures. La sopa d'enciam és molt semblant, però sense ceba, a base d'enciam trossejat molt prim i menta fresca.

Recomanem

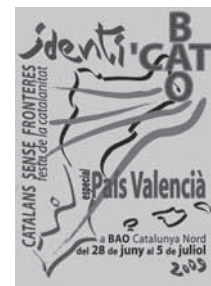

BARCELONA Dissabte 4 de juliol 87a EDICIÓ DEL DIA INTERNACIONAL DEL COOPERATIVISME A SANTS

Cotxeres de Sants i la plaça Bonet i Muixí
11h. Fira de cooperatives. 11.30h. Presentació de l'exposició Memòria Cooperativa a Sants i el Projecte Barri. Cooperatiu, a càrrec de La Ciutat Invisible i la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya. 12.00h. A continuació, taula rodona El cooperativisme històric i els barris, presentada per la historiadora Dolors Marín (Cotxeres). 13h. Taller formatiu L'actualitat de les cooperatives: reptes i perspectives, amb Mireia Franch (Economia Cooperativa, Social i Autoocupació) (Plaça Bonet i Muixí). 16h. Video-fòrum temàtic sobre experiències cooperatives d'arreu, a càrrec de Pim-Pam Films, SCCL. 17h. Ruta històrica pel cooperativisme a Sants, a càrrec del col·lectiu Negres Tempestes. (Inici Bonet i Muixí). 19h. Espectacle de Cloenda, a càrrec de La Faràndula Guillem Roca i la companyia Sapastre (Cotxeres). A l'espai de la plaça de Sants: 11h. Matinal infantil amb jocs cooperatius, haima i ludoteca, a càrrec d'Artijoc, SCCL. 12h. Mercat d'intercanvi de Sants i presentació de la Xarxa d'Intercanvi de Sants. 17h. Taller formatiu Com es constitueix una cooperativa de consum?, a càrrec de Germinal, SCCL.

BAO (ROSSELLÓ) Del 2 al 5 de juliol IDENTI'CAT

Dijous 2 de juliol (Fogarr Rural). 20.30h. Segona bidonejada del Riberal (Taller de percussions amb bidons, cassoles i tambors). Divendres 3 de juliol (La Vilbau, Fogarr Rural). 19h. Sopar de coques a la pala. 20.30h. Concert amb La Taranina i músics de la Unió Musical l'Aurora de Sella i músics d'Agost. 21.30h. Cremat i xicolatada. 22h. Ball amb Tres fan ball. Dissabte 4 de juliol (Fogarr Rural). 14.30h. Iniciació infantil a la cultura popular catalana. 15h. Animació infantil amb Pep López i sopars de duro, amb l'espectacle Ball de butxaca. 16.30h. Presentació del llibre «Del Sud. El País Valencià al ritme dels Obrint Pas» amb Antoni Rubio i Hèctor Sanjuan, els autors. A partir de les 17h. Tallers: Iniciació de pilota valenciana i taller de confecció de pilota amb el Club de pilota de Sella i del Club de pilota d'Agost i taller de terrissa. 19h. Sopar (participació 10). 21h. Actuació de danses de Sella. 22h. Correfoc amb Diables i Bruixes del Riberal i encesa i cremada d'una falla. 23h. Concert amb Gatzull i Mugroman. Diumenge 5 de juliol. 8h. - 17h. Mercat artesanal Plaça del Fogarr Rural. 8h. Despertada amb coets i esmorzar popular (plaça de l'església). 9.30h. Cercavila amb els Geganters de Talteüll i La Bisbal, Pastorets del Riberal i de Vilafranca de Penedès, Sorollosos i grallers del Riberal, Moros i Cristians i la seua banda. 11h. Inauguració de la nova plaça i pilar al balcó de l'ajuntament. 11.15h. Actuació amb Castellers del Riberal, Nova Muixeranga d'Algemés i Falconers de Barcelona (Plaça del Fogarr Rural). 13h. Dinar de germanor. participació 10).

Arts Visuals · Divulgació · Arts Escèniques · Música

BARCELONA

Divendres 3 de juliol
Cinema Contraterapèutic 'La noche de los muertos vivientes'
Ateneu Llibertari del Casc Antic.
C.Fonollar 15, Forat de la Vergonya
Organitza: Ateneu Llibertari del Casc Antic. En el marc de les jornades 'lejos del manicomio locura, mercancía y dominio en la era del consenso'

Festa per l'autogestió del SEPC
22h. CSO La Gordíssima
(Pons i Gallarza 10)
Organitza: SEPC. Hi haurà Dj's, crepes i entrepans calents

Dissabte 4 de juliol
Fira de Sensibilització 'Altres mirades cap a l'Amèrica Central'
18h. Forat de la Vergonya

Xerrada per comprendre i combatre la crisi
18h. Cooperativa Itaca (C.Pallars 230). Amb la participació d'Enric Duran, un membre de l'Assemblea d'aturats de Badia del Vallès, un membre de l'antic Punt d'Orientació Laboral i Marc Ribera (membre de la cooperativa Mespilus de

Poblenou).
Organitza: Assemblea de Joves del Poblenou i Endavant.

Concert en pro de les escoles llibertàries
21h. Espai Obert
(C.Violant d'Hongria 241)

Festa Anti Usa
22h. CSO La Gordíssima
(Pons i Gallarza 10)
Hi haurà Dj's, tapes i còctels

Diumenge 5 de juliol
Sentada per l'habitatge digne
17h. Plaça Catalunya
Organitza: V de vivienda

FIGUERES

Divendres 3 de juliol
Inauguració de la seu social de

l'Esquerra Independentista

20.15h. C. Muralla 14, 1er pis
Organitza: CUP Figueres

GIRONA

Dijous 2 de juliol
Passi de la pel·lícula Stonewall
20h. Centre Cívic Pla de Palau
(Parc de les Casernes)
Organitza: Plataforma Antipatriarcal

Divendres 3
Presentació dels llibres 'Dels drets a les llibertats', del Front d'Alliberament Gai de Catalunya i de 'Laia i Atàviques feres', d'Eva Baltasar.
19.30h. La Llibreteria
(Carrer Migdia)
Organitza: Grup de Lesbianes de Girona

REUS

Divendres 3 de juliol
Xerrada-debat sobre la música i la cultural actual al Magrib
20h. Arxiu històric (Plaça Castell)
Organitzen: Associació Cultural Reggus, Associació Hace Color i Àrea d'Immigració CGT Baix Camp

Dissabte 4 de juliol
Contes a banda i banda del Mediterrani
20h. El Racó de la Palma (C. Ample cantonada Passeig Mata)
Organitzen: Associació Cultural Reggus, Associació Hace Color i Àrea d'Immigració CGT Baix Camp

Dilluns 6 de juliol
Projecció de la pel·lícula 'Retorno a Hansala'
20h. Sala d'Actes del Centre de Lectura
Organitzen: Associació Cultural Reggus, Associació Hace Color i Àrea d'Immigració CGT Baix Camp

SANT BOI DE LLOBREGAT

Dissabte 4 de juliol
Jornada en solidaritat amb els presos llibertaris
Ateneu Santboià. Avinguda Maria Girona 2 (al costat dels FFCC)
19h. Xerrada-debat amb la presència del col·lectiu Supresión
22h. Passi del vídeo: 'Presos de la democràcia'
23.30h. Concert en suport dels presos amb els grups:
- El nombre es lo de menos (punk-rock)

- Kako (punk)
- Mobilette (punk-rock)
Organitza: Col·lectiu Llibertari de Sant Boi

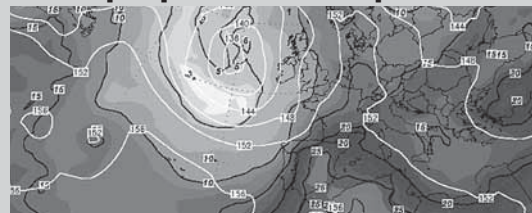
Estada solidària de dones a Natzarret durant el mes de setembre. Serà un intercanvi de dones catalanes i palestines implicades en l'activisme social. Es faran tallers, taules rodones, vídeo fóruns, etc. Si hi estàs interessada, escriu a sci-cat@sci-cat.org. Més informació a www.sci-cat.org. organitza: Grup Nazarlonés del Servei Civil Internacional de Catalunya

Sortim de casa

BARCELONA
5 de juliol
ASSEGUDA PER UN HABITATGE DIGNE
17 hores, Plaça Catalunya

El temps que ha fet... i que farà

La bombolla càlida comportarà prop de 25 graus a 1.500 metres d'alçada

L'entrada d'aire càlid provinent d'Algèria farà enflar els termòmetres fins els 40 graus a les comarques de les planes interiors. A la costa es superaran àmpliament els 30, amb una marcada xafogor. El mercuri ascendirà dia rere dia, fins arribar

al seu nivell màxim durant el cap de setmana. La setmana vinent es capgirarà la tendència i una massa més fresca amb origen al mar cantàbric. A partir de dimarts l'ambient es farà més agradable i els ruixats i les tempestes proliferaran al Pirineu.

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

William Grigsby Vado PERIODISTA I ANALISTA POLÍTIC NICARAGÜENC

“Nicaragua viu polaritzada des de l'assassinat de Sandino”

Què sabem de la situació política actual de Nicaragua? Tal com va succeir durant la Revolució Popular Sandinista dels anys 80, la tensa polarització mediàtica entre partidaris del Frente Sandinista de Liberación Nacional (FSLN) i dels grups opositors fa que costi esclarir l'abast de l'acció del govern de Daniel Ortega. Parlem amb William Grigsby, periodista, analista polític i director de Radio La Primerísima, un influent mitjà de comunicació sandinista que li dona suport.

Jordi de Miguel Capell
entrevista@setmanaridirecta.info

Si m'informo bé sobre la situació política actual de Nicaragua, quines tres mentides derrocaré?

Que Nicaragua viu en una dictadura, que hi va haver frau a les darreres eleccions municipals i que aquest govern és corrupte.

Més?
Diuen que aquest govern col·labora amb els terroristes, que trafica amb armes...

Hi ha dictadura mediàtica a Nicaragua?

No crec que ho sigui. Crec que hi ha una representació dels interessos del poder econòmic a través dels mitjans de comunicació escrits, principalment. De totes maneres, els dos grans diaris -opositors- tenen una circulació molt limitada i practiquen un periodisme per convençuts que no interessa. En qualsevol cas, el seu impacte és extern i d'opinió pública, ja que hi ha altres mitjans que -per comoditat i facilitat- segueixen el que diuen.

“Els mitjans hem de recuperar el nostre paper d'intermediaris entre el poder i la societat i no ser portaveus”

El clima mediàtic és de molta tensió. És una guerra entre dos bàndols i la van començar els mitjans de la dreta. No la van deixar ni un sol dia de govern. No estic parlant de mitjans que exerceixen un periodisme crític, estic parlant de fer oposició des dels mitjans, que és diferent. Són una plataforma per fer oposició política.

ELOI DE MATEO

I els mitjans oficialistes han entrat al joc.

Jo sempre he dit que els mitjans de comunicació hem de recuperar el nostre paper d'intermediaris entre el poder i la societat i no ser portaveus. Hem de difondre els fets, comentar-los i analitzar-ne les causes i les conseqüències, però no hem de convertir els mitjans en protagonistes polítics, crec que no és la nostra funció. En les circumstàncies que viu el país, però, amb dos mitjans de comunicació escrits que fan guerra mediàtica, tu no respondràs amb l'altra galta. Davant d'una guerra, respos amb una altra. Jo no ho faig ni crec que em correspongui, però entenc la posició del govern. Si en formés part, probablement faria el mateix, però potser amb un altre llenguatge que no desqualifiqués les persones sinó les idees. Cal recordar que han acusat Daniel Ortega d'assassinar i lladre durant disset anys sense aportar ni una prova.

La comunicació és el principal camp de batalla per definir el futur polític del país?

No. Crec que la lluita ideològica és el principal front de combat a Nicaragua i de Nicaragua cap enfora. Aquí també. Aquí es difonen una sèrie d'idees que són falses i no hi ha ningú que les contraresti. A Nicaragua, el que hi ha és un govern amb vocació popular que resol els problemes de la gent. Simplement això. No em pots mencionar ni un sol fet on el govern hagi canviat les estructures socials, econòmiques o polítiques.

Però apunta cap això? O hauria d'apuntar-hi?

Això no depèn només d'una voluntat política, depèn de la consciència de la gent. Si es desenvolupa la consciència en la gent que s'ha de canviar el sistema, òbviament hi

haurà canvi de sistema. De l'acció de govern, no hi ha res que faci dir: “Aquest govern ha canviat tal cosa i per això l'estem atacant”. Tots els seus programes són de contingut social o productiu. Per primera vegada en disset anys, els problemes de la gent i no els del mercat figuren a l'agenda pública. I l'ataquen igualment. Si l'ajuda veneçolana arriba, malament i, si no arriba, també malament. Es van passar dos anys i mig dient que l'ajuda veneçolana era mentida. Són 430 milions de dòlars en només dos anys. On és l'ajuda? A les carreteres, a les escoles, al programa d'alfabetització *Yo Sí Puedo*, a l'abonament coproductiu...

“Per primera vegada en disset anys, els problemes de la gent i no els del mercat figuren a l'agenda pública”

Vostè diu que no fa públiques algunes crítiques al govern per no fer el joc a la dreta. No és pagar un preu molt alt?

No, perquè no estic mentint. Dic el que veig, però hi ha coses que veig que es podrien fer millor i que prefereixo no dir per no sumar-me al cor de la dreta. No estic mentint, sinó que prefereixo callar una crítica, que és molt diferent. I ho faig d'acord amb la meua voluntat, no perquè m'ho digui ningú.

En canvi, vostè ha criticat públicament la derogació de l'avortament terapèutic promoguda pel FSLN. Crec que hi ha possibilitats de fer

marxa enrere. La qüestió està en mans de la Cort Suprema de Justícia. Hi ha una oportunitat política per fer-ho i depèn dels liberals i els sandinistes. Tinc l'esperança que sigui així. A la pràctica, però, la llei no s'està aplicant. No hi ha cap dona a la presó pel fet d'haver avortat ni cap metge per haver-ne practicat. A Nicaragua, hi ha clíniques d'avortament, tothom sap on són i no passa res. Però això no vol dir que haver derogat l'avortament com a dret constituït, adquirit i lluitat per les dones no sigui una atrocitat. S'han retrocedit 110 anys en el temps.

Per tant, la crítica és necessària per millorar les coses...

La crítica no només es pot formular a través d'un mitjà. Hi ha altres canals per formular-la i això és el que faig. Podria citar-te molts exemples de coses que jo he dit en privat i que han estat corregides. El que importa és que es corregeixin, no que jo surti dient: “Ei, que bo, perquè ho va dir *fulano* es va corregir”. Jo no veig per quina raó els periodistes hem de ser protagonistes dels processos polítics. Podem observar, criticar, comentar, però els protagonistes són uns altres.

Els mitjans i el món de la comunicació en general no tenen un paper actiu en la transformació social?

Depèn de per qui treballin. Aquí, a Espanya, els grans mitjans tenen un paper actiu, però per enfortir el sistema. Quan un mitjà apareix com a protagonista, li cauen a sobre per la via del mercat. A Nicaragua, hi ha dos blocs ideològics en lluita i no és d'ara, sinó de fa dècades. Nicaragua viu polaritzada des de l'assassinat de Sandino -el 1934- i hi ha una polarització molt pitjor que la política, que és la social: pobres i rics. Aquesta és la que ens ha d'interessar.

. LA COLUMNA

Ignomínia i dignitat

Pedro Pineda
opinio@setmanaridirecta.info

Després d'una setmana de burles a la intel·ligència per part dels congressistes i el poder judicial a Hondures, a través de la criminalització d'una consulta no vinculant que va rebre el suport de 400 mil signatures, les cúpules empresarials, eclesiàstiques i militars van desfermar la maquinària bèl·lica per aplicar un cop d'estat que no ha tingut cap mena de recolliment exterior en l'àmbit polític.

Mentre la premsa europea criticava els suposats desitjos de reelecció de Mel Zelaya -cosa que no va fer davant les intencions del colombià Álvaro Uribe de ser reelegit per tercera vegada-, els fills dels poderosos *lobbies* miners, energètics i de distribució de l'aigua -entre ells la ben coneguda Agbar- començaven a teixir la resistència davant una consulta popular que pretenia impulsar un referèndum de cara a reformar la Constitució i recuperar la sobirania perduda.

En un país que està en mans de les transnacionals estrangeres, una consulta que pugui ser l'inici d'una pèrdua de privilegis sempre despertarà la fúria de l'oligarquia i, per tant,

La lliçó de dignitat i coratge que està escrivint el poble d'Hondures serà recordada durant molt de temps, passi el que passi

la militar. Va passar a Veneçuela, està passant a Bolívia i ara acaba de passar a Hondures. I és precisament pel fet que aquests països han superat o evitat intents de cop d'estat, que la correlació de forces a la regió ha permès sobreviure el govern d'Hondures que, tot i ser conservador, va buscar el suport de les organitzacions populars i dels països de l'Alternativa Bolivariana de les Amèriques per evitar l'immobilisme dels poders fàctics que mantenen el país encotillat.

Poca gent confia en la sensibilitat popular de Mel Zelaya, però les nombroses organitzacions camperoles, indígenes i urbanes que impulsen la consulta i que estan sortint als carrers per impedir el cop militar són una altra història. La persecució s'ha desfermat contra els dirigents considerats més perillosos pel règim i nombrosos activistes s'estan amagant, però la lliçó de dignitat i coratge que està escrivint el poble d'Hondures serà recordada durant molt de temps, passi el que passi.